B932

Piispan kesäterveisiä - uutisia Moskovasta s.5

Uskontotieto ei voi korvata oman uskonnon opetusta s.20

Hiippakunnan talous-kertomus 2011 s.8

Paavi Benedictus XVI:n viesti eukaristiasta s. 6-7

FIDES

KATOLINEN HIIPPAKUNTALEHTI • KATOLSKT STIFTSBLAD • CATHOLIC DIOCESAN MAGAZINE • No. 8 • 10.8.2012

Piispa Teemu Sippo:

Uskontotieto ei voi korvata oman uskonnon opetusta

Pääkirjoitus • Uutisia • Oremus • Artikkeleita • English • Nuorille • Ohjelmat

TOIMITUKSELTA

Pääkirjoitus

Työn mielekkyydestä

Kesälomat alkavat jäädä taakse, ja perheissä katseet kääntyvät jo koulujen alkuun. Monille kesä ja kesäloma ovat tilaisuus lepäämiseen, arjesta irtautumiseen ja "akkujen lataamiseen". Syksystä alkaa pitkä yhtäjaksoinen puristus, joka joulun ja pääsiäisen taukojen jälkeen päättyy useimmilla vasta seuraavan kesän koittaessa.

Monille työssä tai koulussa käyminen on pakko. Niitä ei koeta mielekkäiksi tehtäviksi oman itsensä takia eikä aina edes välillisestikään. Kuitenkin suurimman osan meistä on käytävä töissä, jotta saisi rahaa elämiseen, ja lasten on käytävä koulussa, koska heillä on oppivelvollisuus. Mutta onko se todellinen pakko vai sittenkin jotakin ihan muuta? On pidettävä kirkkaana mielessä, että suurempi ongelma kuin työ tai koulu on se, että kaikilla ei ole työtä taikka mahdollisuutta käydä koulua. Eikä saa unohtaa sitä huomaamatonta työtä, mitä tehdään kotona palkatta – ja niin monesti myös kiitoksitta.

Muun muassa työn tekemisen ja opiskelemisen kautta me ihmiset täytämme tehtäväämme tässä maailmassa. Se antaa elämällemme rytmiä ja rakennetta, ja tekee päivistämme mielekkäitä. Työskennellessämme ja opiskellessamme me emme toimi vain itseämme varten vaan koko yhteisöämme varten. Vaikka oma tehtävämme tuntuisi kuinka mitättömältä tahansa, se on sittenkin aina yksi korsi koko yhteiskuntamme isossa korsien keossa, joka voi sitä paremmin, mitä suuremmalla omistautumisella me kukin hoidamme oman tehtävämme.

Elämän mielekkyys löytyy lopulta vain antamalla, ei saamalla tai ottamalla tai hankkimalla. Ihmiselämä ei pyöri vain omassa itsessä vaan siinä sosiaalisessa verkostossa, josta itse on osallinen, lyhyemmillä tai pitemmillä linkeillä. Viime kädessä meistä ihmisistä rakentuu koko ihmiskunta, jonka hyvinvointiin jokaisella meistä on jotakin annettavaa.

Miksi kirjoitan tästä? Ajattelen, että meidän jokaisen on lomien ja työn tai opiskelun lomassa löydettävä jokin peruste, jokin tarkoitus elämällemme ja jopa päivittäisille askareillemme. Siinä katolinen uskomme auttaa meitä olennaisella tavalla – ilman sitä tuskin löytäisimmekään vastauksia kaikkeen etsintäämme. Syksyllä alkava uskon vuosi voi siksi auttaa meitä ymmärtämään paremmin sen, keitä me olemme ja mitä Jumala meille tarjoaa. Käyttäkäämme tämä aika hyödyksi, ei vain itsemme vaan kaikkien läheistemme vuoksi.

\+ + +

Fides-lehden taittaminen on siirtynyt ammattitaittajan käsiin, mistä olemme hyvin iloisia. Uusi ulkoasu ja sisällön järjestäminen vaativat kuitenkin vielä hienosäätöä, joten toivomme lukijoiltamme kärsivällisyyttä.

M. Tervaportti

Kansikuva
Nuorten riemua hiippakunnan kesäleirillä Kulttuurikeskus Sofiassa.

Ajankohtaista

Uskon vuoden logo ja internetsivu on julkistettu

Lokakuussa 2012 alkavan "Uskon vuoden" (11. lokakuuta 2012 - 24. marraskuuta 2013) logo on julkistettu. Siinä oleva laiva kuvaa kirkkoa. Laivan mastona on risti, ja purjeet muodostavat Kristus-monogrammin IHS. Taustalla oleva aurinko kuvaa eukaristiaa.

Vatikaani on julkistanut myös Uskon vuoden internetsivun, joka löytyy osoitteesta www.annusfidei.va. Sivulla on aineistoa useilla kielillä. Uskon vuoden virallinen hymni on nimeltään "Credo, Domine, adauge nobis fidem" eli "minä uskon, Herra, lisää uskoamme".

Paavi Benedictus XVI julisti Uskon vuoden lokakuussa 2011 apostolisessa kirjeessään "Porta fidei" (Uskon ovi). Siinä paavi puhuu välttämättömyydestä löytää uudelleen uskon tie, että Kristuksen kohtaamisesta syntyvä ilo ja uusi into ilmenisivät selvemmin. Uskon vuoden alkamisajankohta 11. lokakuuta 2012 muistuttaa kahdesta suuresta merkkipäivästä: tuolloin on kulunut 50 vuotta Vatikaanin II kirkolliskokouksen alkamisesta ja 20 vuotta Katolisen kirkon katekismuksen julkaisemisesta.

Pohjoismaiden katoliset piispat viettävät Uskon vuoden alkamiseen liittyen juhlallisen messun jo syyskuussa, jolloin heillä on kokous Islannissa.

Helsingin katolinen hiippakunta julkaisee syyskuussa paavi Benedictus XVI:n apostolisen kirjeen Porta fidei suomennoksen ja sen yhteydessä piispa Teemu Sipon SCJ uskon vuotta käsittelevän paimenkirjeen. Uskon vuoden viettämisestä hiippakunnassamme kerrotaan tarkemmin seuraavissa Fides-lehden numeroissa.

KATT/VIS

Hiippakuntajuhla lauantaina 11.8. Lohjalla

Ohjelma:
klo 11.00 Pyhän Laurin kirkossa: pyhä messu
klo 12.00 hiippakunnan uuden laulukirjan esittely, esitys Pyhän Laurin kirkon historiasta
klo 13.15 Vivamon toimintakeskuksessa (Vivamontie 2, Lohja): lounas (aikuiset 10 €, lapsille ilmainen)
klo 15.00 Neitsyt Marian hartaus ja piispan siunaus
klo 15.45 lähtökahvit, lapsille mehua
klo 16.15 lähtö

Huom. ennakkotiedoista poiketen lounaan hinta aikuisilta on 10 €. Kaikkien tulijoiden, myös omalla autolla tulevien, on ilmoittauduttava omaan seurakuntaan.
Helsingistä bussi Pyhän Henrikin katedraalilta lähtee klo 9.30 (matka maksaa 15 eur, ilmoittautumiset pappilaan 09-637853), ja Pyhän Marian kirkolta klo 9.30 (matkan hinta 15 €, lapset 10 €, ilmoittautumiset pappilaan 09-2411633).

FIDES

Katolinen hiippakuntalehti
Katolskt stiftsblad
Vuosi 2012
75. vuosikerta

Päätoimittaja/Huvudredaktör
Marko Tervaportti

nro	dl	ilmestyy*
8	30.7.	10.8. (16.9.)
9	3.9.	14.9. (14.10.)
10	1.10.	12.10. (11.11.)
11	29.10.	9.11. (16.12.)
12	3.12.	14.12. (13.1.)

*) Sulkuihin on merkitty se päivämäärä, johon asti lehdessä julkaistavat ohjelmat ja ilmoitukset on syytä antaa.

Toimitus ja tilaukset
Katolinen tiedotuskeskus
Pyhän Henrikin aukio 1 B
00140 Helsinki

Redaktion och prenumeration
Katolsk informationstjänst
Sankt Henriksplatsen 1 B
00140 Helsingfors

Puhelin/Telefon 09-6129470
Fax 09-650715

Pankkiyhteys/Bankförbindelse:
(IBAN) FI98 8000 1901 2425 53
(BIC) DABAFIHH.

Ilmestyy 12 kertaa vuodessa. Vuosikerta 30 € ulkomaille 35 €. /
Utkommer med 12 nummer årligen.
Prenumeration 30 €, till utlandet 35
Pyhän Henrikin aukio 1 B.

Paino / tryck:
I-print Oy, Seinäjoki

Design Big G / Marijan Basic
www.bigg.fi

Internet
katolinen.net > fides
fides@catholic.fi

Osoitteenmuutokset ja ilmoitukset / Addressförändringar och annonser
info@catholic.fi

Sisältö

2 Pääkirjoitus

3 Uutisia hiippakunnasta ja maailmalta

5 Piispan kesäterveiset – uutisia Moskovasta

6 Eukaristia: Paavi Benedictus XVI:n videoviesti

8 Hiippakunnan taloudesta 2011

10 Kunnioittakaa vanhuksia 2(3)

11 Pyhä messu Koroistenniemellä

12 Rukouksen apostolaatti
Tapaaminen Jeesuksen kanssa
Mietteitä: Isä Matteo

13 Ruusuja Neitsyt Marialle
13 Pyhät harrastukset

14 Sigrid Undset – kirjailija, nobelisti, katolilainen, äiti

15 Ruumis Jumalan kuvana

16 Tapahtumat

17 Lukijoilta

18 Seurakunnat

19 Tapahtumat

20 Uskontotieto ei voi korvata oman uskonnon opetusta

Kiitokset

Tack till alla som hedrat Thaïs Grönfeldts minne.
Vännerna

Kiitos kaikille, jotka kunnioititte Thaïs Grönfeldtin muistoa.
Ystävät

Ajankohtaista

Gerhard Müller uskonopin kongregaation uusi prefekti

Paavi Benedictus XVI on 2. heinäkuuta 2012 nimittänyt Regensburgin piispa Gerhard Ludwig Müllerin (64) Uskonopin kongregaation uudeksi prefektiksi ja samalla myös paavillisen Ecclesia Dei -komission, paavillisen Raamattukomission sekä Kansainvälisen teologisen komission puheenjohtajaksi. Müller seuraa tehtävässä amerikkalaista kardinaali William Joseph Levadaa (76), joka oli pyytänyt eroa ikänsä perusteella.

Gerhard Ludwig Müller syntyi 31.12.1947 Mainz-Finthenissä. Hän opiskeli filosofiaa ja teologiaa Mainzissa, Münchenissä ja Freiburgissa. Hänet vihittiin papiksi 1978. Hän kirjoitti sekä Dietrich Bonhoefferia käsitelleen tohtorinväitöskirjansa (1977) että habilitaatiotutkimuksensa aiheesta "pyhien yhteys ja kunnioittaminen" (1985) Karl Lehmannin ohjauksessa. Vuonna 1986 hänet kutsuttiin opettamaan dogmatiikkaa Münchenin katoliseen tiedekuntaan (Ludwig-Maximilians-Universität), jossa hän oli yksi nuorimmista professoreista. Hän on toiminut vierailevana professorina Perussa, Roomassa, Philadelphiassa, Intian Keralassa, Madridissa, Santiago de Compostelassa, Salamancassa, Luganossa ja Sao Paulossa Brasiliassa. Vuonna 1998 hänet nimitettiin Kansainvälisen teologisen komission jäseneksi.

Lokakuussa 2002 paavi Johannes Paavali II nimitti Gerhard Ludwig Müllerin Regensburgin piispaksi. Hänet vihittiin piispaksi 24. marraskuuta 2002. Vuodesta 2003 hän on ollut esimerkiksi Saksan piispainkokouksen ekumeniakomission puheenjohtaja sekä toiminut useissa muissakin piispainkokouksen tehtävissä.

Müller on teologina varsin tunnettu. Hän on kirjoittanut esimerkiksi pappeudesta ja diakonaatista, myös naispappeuskysymyksestä. Hänen dogmatiikan perusteoksensa Katholische Dogmatik on käännetty useille kielille. Vuonna 2007 Müllerin 60-vuotispäivän kunniaksi julkaistuun juhlakirjaan kirjoitti esipuheen paavi Benedictus XVI.

KATT/VIS/Kath.net/ katolsk.no

Isä Marino Trevisini 30 vuotta pappina

Pyhän Henrikin katedraaliseurakunnan kirkkoherra, monsignore Marino Trevisini vietti pyhien apostolien Pietarin ja Paavalin juhlapyhänä 29.6.2012 pappisvihkimyksensä 30-vuotisjuhlaa. Seurakuntalaisilla oli tilaisuus onnitella isä Marinoa jo pari päivää aiemmin, koska kesäaikana katedraaliseurakunnassa järjestetään kirkkokahvit keskiviikkoisin iltamessun jälkeen.

Keskiviikkona 27.6. iltamessuun osallistuikin tavallista arki-iltaa paljon runsaslukuisempi joukko, noin 80 henkeä, ja kirkkokahvien tarjoilu oli isä Marinon juhlan vuoksi tavallista juhlavampi. Paikalla oli seurakuntaneuvoston ja seurakunnan yhdistysten jäseniä sekä tavallisia seurakuntalaisia ja ystäviä.

Messussa spontaanisti pitämässään lyhyessä saarnassa isä Marino viittasi siihen, kuinka joskus jonkun henkilön, pyhimyksen tai tapahtuman kautta Jumalan sana löydetään uudesti. Vatikaanin II kirkolliskokous oli todella merkittävä tapahtuma, jonka kautta Jumalan sana löydettiin uudelleen ja uskoville annettiin mahdollisuus kuunnella sanaa. Ennen konsiilia messussa ei oikein voinut seurata Jumalan sanan rikkautta. Vatikaanin II kirkolliskokous oli Pyhän Hengen teko, siunaus kirkolle, isä Marino korosti. Hän viittasi myös paavi Paavali VI:n sanoihin: "Maailma ei tarvitse opettajia, vaan todistajia". Evankeliumi on annettu, että voisimme elää todeksi sen, mitä kuulemme, luemme ja mietiskelemme.

>> Haastattelu seuraavassa lehdessä (Nro. 09)

Uusi nuntius nimitettäneen pian myös Suomeen

Paavi Benedictus XVI on 28. kesäkuuta 2012 nimittänyt puolalaisen arkkipiispa Henryk Jozef Nowackin (65) apostoliseksi nuntiukseksi Islantiin ja Ruotsiin. Arkkipiispa Nowacki on tähän saakka ollut apostolinen nuntius Nicaraguassa. Hänen edeltäjänsä Pohjoismaiden nuntiuksen tehtävässä, arkkipiispa Emil Paul Tscherrig, nimitettiin tammikuussa apostoliseksi nuntiukseksi Argentiinaan. Väliaikana nuntiatuurin tehtävistä on vastannut asiainhoitajana mons. Rolandas Makrickas.

Nowacki on Tarnowin hiippakunnan pappi. Hänet vihittiin piispaksi vuonna 2001 ja nimitettiin apostoliseksi nuntiukseksi Slovakiaan. Sieltä hän siirtyi vuonna 2008 Nicaraguaan.

On oletettavaa, että arkkipiispa Nowackin nimitys kaikkien Pohjoismaiden – myös Suomen, Norjan ja Tanskan – nuntiukseksi seuraa vasta sitten, kun hän on asettunut Tukholmaan, jossa on Pyhän istuimen Pohjoismaiden nuntiatuuri.

KATT/VIS/Kathpress

Uutisia maailmalta

Paavi vetosi Syyrian ja Irakin väkivaltaisuuksien lopettamiseksi

Paavi Benedictus XVI seuraa huolestuneena Syyrian tilannetta. Paavi esitti 29.7. Angelus-rukouksen yhteydessä jälleen vetoomuksen rauhan puolesta.

”Rakkaat veljet ja sisaret, seuraan jatkuvasti huolestuneena uutisia Syyrian traagisista ja lisääntyneistä väkivaltaisuuksia, joiden surullisena seurauksena kuolleita ja loukkaantuneita on myös siviiliväestön keskuudessa, ja tietoja valtavasta määrästä sekä maan sisäisiä että naapurimaihin paenneita pakolaisia. Pyydän, että heille taataan välttämätön humanitäärinen ja solidaarinen apu.

Toistan jälleen kerran, että olen lähellä tätä kärsivää kansaa ja rukoilen sen puolesta, ja esitän uudelleen myös kiireellisen vetoomuksen väkivallan ja verenvuodatuksen lopettamiseksi. Pyydän Jumalalta sydämen viisautta erityisesti niille, joilla on suurin vastuu, että ponnistuksia säästämättä pyritään rauhaan - myös kansainvälisen yhteisön toimin - vuoropuhelun ja sovinnon kautta, että saavutettaisiin poliittinen ratkaisu tähän konfliktiin.

Ajattelen myös rakasta Irakin kansaa, jota viime päivinä ovat koetelleet lukuisat vakavat pommi-iskut, joissa on kuollut ja haavoittunut useita ihmisiä. Löytäköön tämä suuri maa pysyvyyden, sovinnon ja rauhan tien.”

KATT/VIS

Kardinaali Bertone vaatii ilmaista AIDS–hoitoa kaikkien saataville

Vatikaanin valtiosihteeri, kardinaali Tarcisio Bertone vetosi kansainväliseen yhteisöön, valtioihin ja lahjoittajiin sen puolesta, että AIDSia sairastavat saisivat ilmaista ja tehokasta hoitoa kaikkialla maailmassa. Kardinaali totesi, että tehokkaan AIDS-hoidon järjestäminen kaikkialla ei ole utopiaa, vaan mahdollista. On otettava huomioon Afrikan kansojen enemmistön heikko taloudellinen tilanne, ja tarvitaan ilmaisen hoitoonpääsyn järjestämistä.

Roomassa pidetyssä kahdeksannessa kansainvälisessä AIDS-konferenssissa 22. kesäkuuta puhunut Bertone huomautti, että äitien kuolleisuus Afrikassa liittyy suurelta osin AIDSiin. ”Emme voi enää sietää sitä, että niin monet äidit kuolevat. Emme voi ajatella tuhansia lapsia menetettynä sukupolvena... Afrikassa on riittäviä voimavaroja, se on toivon maanosa. Siksi meidän on yhdessä ponnisteltava suojellaksemme naisia heidän äidintehtävässään.”

Bertone totesi, että kirkko on läsnä maissa, joissa pandemia esiintyy, ja on äärimmäisen huolissaan tästä aikamme tragediasta. Hän huomautti, että mitä enemmän HIV-infektiotartuntoja saavat naiset, jotka ovat perheiden ja yhteisöjen kantava voima, sitä suurempi on sosiaalisen romahduksen vaara monissa maissa. Sairaudesta tulee koko yhteiskunnan sairaus. Kardinaali totesi, että HIV/AIDS-hoitoa antavista keskuksista 30 % on katolisen kirkon ylläpitämiä.

KATT/VIS

Suomen ja Vatikaanin diplomaattisuhteiden 70–vuotisjuhlaa vietettiin kesäkuussa

Suomen ja Pyhän istuimen välisten diplomaattisuhteiden solmimisesta on kesällä 2012 kulunut 70 vuotta. Diplomaattisuhteet solmittiin jatkosodan aikana vuonna 1942. Ensimmäinen Suomen Pyhän istuimen suurlähettiläs oli Georg A. Gripenberg.

Suomen ja Vatikaanin diplomaattisuhteiden 70-vuotisjuhlaa vietettiin Roomassa 18.-20. kesäkuuta 2012. Suomesta juhlaan osallistuivat piispa Teemu Sipon lisäksi arkkipiispa Leo ja arkkipiispa Kari Mäkinen. Villa Lantessa pidetyssä juhlaseminaarissa 18.6. puhuivat heidän lisäkseen myös Vatikaanin valtiosuhteiden sihteeri, arkkipiispa Dominique Mamberti, sisäministeri Päivi Räsänen, suurlähettiläs Alpo Rusi ja professori Kirsi Salonen.

Piispa Teemu Sippo vietti juhlan yhteydessä messun 18.6. Santa Maria sopra Minerva –basilikassa, ja hänen siellä pitämänsä saarna julkaistiin italiaksi L’Osservatore Romano-lehdessä.

KATT

Kansainvälinen eukaristinen kongressi Irlannissa

50. Kansainvälinen eukaristinen kongressi järjestettiin Dublinissa **10.-17. kesäkuuta 2012**. Kongressin teema oli Vatikaanin II kirkolliskokouksen opetukseen liittyen ”Eukaristia: kommuunio Kristuksen ja toinen toistemme kanssa”.

Dublinin kongressissa päivittäinen osallistujamäärä oli keskimäärin 25000 henkeä. Kongressia varten Irlantiin matkusti noin 12000 pyhiinvaeltajaa viidestä eri maanosasta. ”Statio Orbis” -päätösseremoniaan ja päätösmessuun Croke Parkissa osallistui noin 80000 henkeä. Paavi Benedictus XVI:n lähettämä edustaja kongressissa oli Piispainkongregaation prefekti, kardinaali Marc Ouellet, joka vietti avajaismessun 10. kesäkuuta ja saarnasi myös päätösmessussa.

Kansainvälisen eukaristisen kongressin tarkoituksena on edistää tietoisuutta eukaristian keskeisestä asemasta kirkon elämässä ja lähetystehtävässä sekä edistää liturgian vieton syvällisempää ymmärtämistä. Kongressi järjestetään yleensä joka neljäs vuosi. Sen ohjelmassa keskeistä on luonnollisesti päivittäinen eukaristian vietto, ja tämän ohella kongressiin kuuluu muita liturgiaan ja kulttuuriin liittyviä tapahtumia, puheenvuoroja ja katekeeseja.

Paavi Benedictus XVI ilmoitti, että 51. kansainvälinen eukaristinen kongressi järjestetään Filippiineillä, Cebun kaupungissa vuonna 2016.

KATT/Zenit/www.iec2012.ie

Paavi vieraili Vatikaanin II kirkolliskokouksen aikaisessa kokouspaikassaan

Maanantaina 9.7. 2012 paavi Benedictus XVI teki yksityisen vierailun lähellä Castel Gandolfoa sijaitsevaan Nemiin, ”Jumalan sanan lähettiläiden” taloon. ”Missionari Verbiti” -sääntökunnan talossa kokoontui nimittäin Vatikaanin II kirkolliskokouksen aikana lähetystyökomissio, joka valmisteli lähetystyödekreetin ”Ad gentes” luonnosta. Nuori teologi Joseph Ratzinger osallistui siellä asiantuntijana komission istuntoon 29.3.-3.4. 1965. Vuodesta 2010 talon nimenä on ollut ”Ad gentes” -keskus. Paavi totesi, että kirkolliskokouksen ajalta hänen ehkä kauneimmat muistonsa ovat juuri Nemistä, ja että hän on usein ajatellut tuossa kokouksessa vietettyä aikaa.

Paavin ottivat vastaan ”Missionari Verbiti” –sääntökunnan uudeksi esimieheksi valittu isä Heinz Kuluke, nykyinen yleisesimies isä Antonio Pernia sekä isä Giancarlo Girardi. Paavi tapasi talon kappelissa myös 150 sääntökunnan yleiskapituliin osallistunutta jäsentä.

KATT/VIS

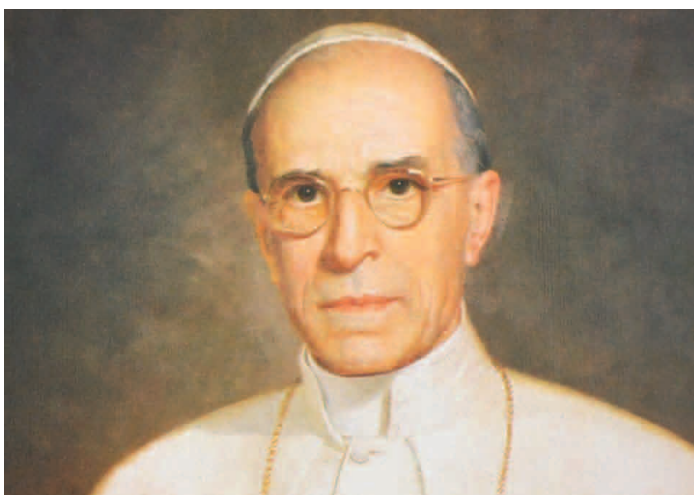

Yad Vashem korjasi paavi Pius XII:a kritisoinutta tekstiään

Jerusalemissa sijaitseva holokaustin historian museo Yad Vashem on korjannut näyttelytekstiään paavi Pius XII:n toiminnasta toisen maailmansodan aikana. Vuonna 2007 julkaistu teksti käsitteli paavin hiljaisuutta natsihallinnon hirmutekojen edessä. Sen mukaan paavi Pius XII ei koskaan julkisesti tuominnut rasismia eikä antisemitismiä, ei protestoinut natsien juutalaisvastaisia tekoja vastaan eikä puuttunut juutalaisten pakkokuljetuksiin Roomasta. Asiasta nousseen diplomaattisen kiistan vuoksi apostolinen nuntius Israelissa, arkkipiispa Antonio Franco, lähes peruutti osallistumisensa holokaustin uhrien muistopäivän seremoniaan vuonna 2007.

Kesäkuussa 2012 uudelleen muotoiltu näyttelyteksti toteaa, että Pius XII:n rooli on tutkimuksessa kiistakysymys. Tekstissä kerrotaan, että jouluna 1942 Pius XII mainitsi radioviestissään ”sadattuhannet ihmiset, jotka syyttöminä, joskus vain kansallisuutensa tai rotunsa tähden” olivat joutumassa kuolemaan tai hitaaseen tuhoon. Lisäksi teksti huomauttaa, että katolinen kirkko toteutti huomattavan määrän toimia juutalaisten pelastamiseksi ja että paavi Pius XII itse rohkaisi tätä toimintaa.

Yad Vashem -museo totesi tiedotteessaan 1. heinäkuuta 2012, että näyttelytekstiä päätettiin korjata uuden tutkimustiedon valossa ja että siinä pyritään antamaan kiistakysymyksestä täydellisempi kokonaiskuva. Museo kiistää tiedotteessaan väitteet, että se olisi korjannut tekstiä Vatikaanin painostuksen vuoksi. Keskustelu Pius XII:n roolista jatkuu varmasti edelleen, koska Yad Vashem -museon päätös korjata tekstiään on sekin jo herättänyt runsaasti keskustelua.

KATT/Zenit/L’Osservatore Romano

Haastattelut

Piispan kesäterveiset – uutisia Moskovasta

Helsingin piispa Teemu Sippo SCJ antoi Moskovan matkansa jälkeen lyhyen haastattelun Katoliselle tiedotuskeskukselle. Matkan antina oli muun muassa konkreettinen ehdotus Moskovan patriarkalle paavin tapaamisesta Suomen maaperällä. Suomalaisdelegaatioon Moskovassa kuuluivat piispa Sipon lisäksi Suomen ortodoksisen kirkon arkkipiispa Leo ja Suomen evankelis-luterilaisen kirkon arkkipiispa Kari Mäkinen.

Mitä matka koski? Oliko matkalla konkreettisia tavoitteita?

Matka oli kolmen suomalaisen kirkonjohtajan ystävällinen vierailu Moskovan ja koko Venäjän patriarkan Kirill I:n luo. Sen pohjimmaisena tarkoituksena oli vahvistaa ekumeenista vuorovaikutusta. Merkki tästä oli piispojen patriarkalle antama kutsu vierailla Suomessa.

Uutisten perusteella ekumeeninen yhteistyö ei kaikilta osin ole ihan mutkatonta, ainakaan Suomen ev.-lut. kirkon ja Venäjän ortodoksisen kirkon välillä. Oliko kuitenkin joku asia tai yhteistyömuoto, joka keskusteluissa tuli esille ja konkretisoitui?

Lounaskeskustelussa Venäjän ortodoksisen kirkon ulkoasiainhoitaja metropoliitta Hilarion otti esille Suomen evenkelis-luterilaisen kirkon kannan samaa sukupuolta olevien parien siunaamiseen tai rukoukseen heidän puolestaan ja pyysi saada siitä selvitystä. Koska ortodoksisen kirkon kanta tähän on yksiselitteisen kielteinen ja kyseistä suhdetta pidetään syntinä, hyväksyvä suhtautuminen siihen ei tule kysymykseen. Patriarkka ei pitänyt mahdollisena jatkaa Venäjän ortodoksisen kirkon ja Suomen ev.-lut. kirkon välisiä oppikeskusteluja niin kauan kuin saadaan selvyys tähän asiaan. Tässä ”pallo” on nyt luterilaisilla.

Katolinen kirkko jakaa ortodoksisen kirkon kannan, mutta meidän mielestämme kantojen erilaisuuden ei kuitenkaan tarvitse merkitä ekumeenisen kanssakäymisen päätöstä, vaikka se sitä vaikeuttaisikin.

On kerrottu, että Te ehdotitte patriarkalle kauan odotettua paavin tapaamista Suomen maaperällä. Onko tämä totta? Mitä asiasta on tähän mennessä sovittu ja miten asia etenee jatkossa? Minkälainen oli patriarkan vastaus?

Kyllä, ehdotin Moskovan patriarkka Kirillille paavin tapaamisen harkitsemista Suomen maaperällä. Tähän ehdotukseen yhtyvät myös luterilaisen ja ortodoksisen kirkon arkkipiispat.

Patriarkka ei reagoinut ehdotukseen, ja nähtäväksi jää, toteutuuko se lopulta. Voihan olla, että paavi sittenkin voisi saada kutsun Moskovaan. Hieno asia olisi kuitenkin tällainen kohtaaminen Suomessa.

Eikö pelota, että tällaisen huipputapaamisen järjestäminen olisi vähän liian iso urakka pienelle paikalliskirkolle?

Emme varmaankaan yksin selviäisi kaikista järjestelyistä. Mutta oletettavasti luterilainen kirkko voisi hoitaa isännyyttä ja luultavasti niin ortoksinen kirkko kuin valtiovaltakin tulisivat avuksi.

Olette nyt matkalla Roomaan Suomen ja Pyhän istuimen välisten diplomaattisuhteiden solmimisen 70-vuotisjuhlaan. Mitä ja mistä tällainen juhla kertoo?

Uskon, että kyseessä on molemminpuolisen kunnioittamisen merkki. Suomi osoittanee kiitollisuuttaan Pyhän istuimen osoittamasta tuesta sotaa käyvälle, olemassaolostaan kamppailevalle maallemme, kun 1942 diplomaattiset suhteet solmittiin. Samalla muistetaan myös sitä tosiasiaa, että Suomen ja Pyhän istuimen suhteet alkoivat jo keskiajalla. Roomalla ja Suomella on ollut vuorovaikutusta jo kansamme varhaisista ajoista lähtien.

Miten aiotte viettää ansaitun kesäloman?

Vietän lomaani ystävien tapaamisen, liikkumisen ja lukemisen merkeissä. Kaipaan lomalla myös hiljaisuutta ja rauhaa.

Mitä haluaisitte sanoa paimennettavillenne kesän ja lomien alkaessa?

Toivon tietenkin kesän alettua hiippakuntalaisille virkistävää loma-aikaa. Me kaikki rakastamme luontoa. Erityisesti kesällä luonto näyttää loistonsa. Siitä me voimme myös nähdä jotakin Luojasta, Jumalasta, ja ihmetellä hänen suuruuttaan, hyvyyttään ja kauneuttaan.

Kiitos haastattelusta!

KATT

Opinnot

OSNABRÜCKIN OPINTOPÄIVÄT 2012

Osnabrückin opintopäivät järjestettiin tänä vuonna 40.kerran Haus Ohrbeckissa. Teemaksi oli valittu ´Seht! ich mache alles neu´ eli ´Katso! uudeksi minä teen kaiken´. Aihe muodosti hienon sillan Vanhan ja Uuden testamentin, tarkemmin sanottuna Jesajan kirjan ja Ilmestyskirjan välille.

Luennoitsijat olivat taattua laatua kuten aina ennenkin. Kun tiesin, että heidän joukossaan ovat professorit Georg Steins ja Hans-Georg Gradl, tiesin jo odottaa erinomaista antia.

Georg Steins johdatti meidät Jesajan profetioiden kautta näkemään Messiaan tulon läheisyyden Vanhassa testamentissa ja erityisesti Jesajan kirjan teksteissä. Uudeksi tekeminen ja uusi liitto ovat punainen lanka profeetan teksteissä, ´Katso, hänet minä asetin kansoille todistajaksi, kansojen ruhtinaaksi ja käskijäksi´ (Jes. 55:4, vert. Ilm. 1:5).

Tästä oli hyvä siirtyä Ilmestyskirjan väkeviin maisemiin. Kuvataide oli erinomainen tapa valottaa tekstiä. Ei ole ihme, että monet taiteilijat ovat inspiroituneet Ilmestyskirjan apokalyptisistä näyistä. Prof. Gradl oli valmistanut kuvakollaasin maalauksista eri aikakausilta, jotka täydensivät aiheiden käsittelyä. Kävimme läpi Johanneksen näyt valtaistuimesta, seitsemän sinetin aukaisemisesta, Karitsasta ja 144 000 sinetillä merkitystä sekä uudesta Jerusalemista.

Kuulimme myös mons. Alfons Strodtin alustuksen uusista liikkeistä kirkossa. Hän elävöitti esitystä esittelemällä joitakin uusien liikkeiden lauluja, joten yhteislaulukin saatiin kuvaan mukaan.

Järjestelyt toimivat aina takuuvarmasti Haus Ohrbeckissä, siitä huolehtivat isä Franz Richardt OFM sekä Ansgar-Werkin puheenjohtaja mons. Ansgar Lüttel. Kodikas fransiskaaninen ilmapiiri ja vuosikymmenien kokemus ovat ne reseptit, jotka saavat Osnabrückin opintopäivät onnistumaan vuosi vuodelta.

Marko Pitkäniemi OFS

Eukaristia

Paavi Benedictus XVI:n videoviesti

50. kansainväliselle eukaristiselle kongressille 17. kesäkuuta 2012

Rakkaat veljet ja sisaret,

Suurella rakkaudella Herrassa tervehdin kaikkia teitä, jotka olette kokoontuneet Dubliniin 50. kansainväliseen eukaristiseen kongressiin, erityisesti kardinaali Bradya, arkkipiispa Martinia, Irlannin papistoa, sääntökuntalaisia ja uskovia, ja kaikkia teitä, jotka olette tulleet kaukaa tukeaksenne Irlannin kirkkoa läsnäolollanne ja rukouksillanne.

Kongressin teema ”Kommuunio Kristuksen ja toinen toistemme kanssa” johtaa meitä mietiskelemään kirkkoa yhteyden salaisuutena Herran ja kaikkien hänen ruumiinsa jäsenten kanssa. Varhaisimmista ajoista saakka koinonian tai kommuunion käsite on ollut keskeinen kirkon itseymmärryksessä, kirkon suhteessa perustajaansa Kristukseen sekä kirkon viettämissä sakramenteissa, ennen kaikkea eukaristiassa. Kasteemme kautta meidät liitetään Kristuksen kuolemaan ja synnymme uudesti Jeesuksen Kristuksen veljien ja sisarten suureen perheeseen. Vahvistuksen sakramentin kautta otamme vastaan Pyhän Hengen sinetin. Osallistumalla eukaristiaan tulemme näkyvällä tavalla yhteyteen Kristuksen ja toinen toistemme kanssa täällä maan päällä. Siinä vastaanotamme myös iankaikkisen elämän pantin.

Kongressi järjestettiin ajankohtana, jolloin kirkko kaikkialla maailmassa valmistautuu viettämään Uskon vuotta merkkinä Vatikaanin II kirkolliskokouksen alkamisen 50-vuotisjuhlasta. Tuo tapahtuma sai aikaan roomalaisen riituksen laajimman uudistuksen. Liturgian lähteiden syvenevään arvostukseen perustuen kirkolliskokous edisti uskovien täyttä ja aktiivista osallistumista eukaristian uhriin.

Kun nyt omana aikanamme arvioimme kirkolliskokouksen isien ilmaisemia toiveita liturgian uudistamisesta yleismaailmallisen kirkon kirkolliskokouksen jälkeiseltä ajalta kertyneiden kokemusten valossa, on selvää, että hyvin paljon on saavutettu. Mutta on yhtä lailla selvää, että on tapahtunut monia väärinymmärryksiä ja väärinkäytöksiä.

Ulkonaisten muotojen uudistamisen, jota kirkolliskokouksen isät tahtoivat, oli tarkoitus helpottaa pääsyä salaisuuden sisäiseen syvyyteen. Sen todellinen tarkoitus oli johtaa ihmisiä henkilökohtaiseen kohtaamiseen Herran kanssa, joka on läsnä eukaristiassa, ja siten elävän Jumalan kanssa, jotta tästä yhteydestä Kristuksen rakkauden kanssa kasvaisi myös hänen veljiensä ja sisartensa rakkaus toisiaan kohtaan. Kuitenkin usein liturgisten muotojen uudistaminen on jäänyt ulkonaiselle tasolle, ja ”aktiivinen osallistuminen” on sekoitettu ulkonaisen aktiviteetin kanssa. Siten todellisen liturgisen uudistumisen tiellä on vielä paljon tehtävää. Muuttuneessa maailmassa, joka lisääntyvässä määrin on kiintynyt materiaalisiin asioihin, meidän on opittava uudelleen tunnistamaan ylösnousseen Herran salattu läsnäolo, joka yksin voi antaa laajuuden ja syvyyden elämällemme.

Eukaristia on koko kirkon jumalanpalvelusta, mutta se vaatii myös jokaisen yksittäisen kristityn täyttä sitoutumista kirkon lähetystehtävään. Se sisältää paitsi kutsun olla Jumalan pyhä kansa, myös kutsun henkilökohtaiseen pyhyyteen. Sitä on vietettävä suurella ilolla ja yksinkertaisesti, mutta myös mahdollisimman arvokkaasti ja kunnioittavasti. Se kutsuu meitä katumaan syntejämme, mutta myös antamaan anteeksi veljillemme ja sisarillemme. Se liittää meidät yhteen Hengessä, mutta käskee myös meitä samassa Hengessä viedä pelastuksen hyvän sanoman toisille.

Lisäksi eukaristia on Kristuksen ristinuhrin muisto, hänen ruumiinsa ja verensä, joka on annettu uudessa ja ikuisessa liitossa syntien anteeksiantamiseksi ja maailman muuttamiseksi. Irlanti on vuosisatojen ajan ollut messun vieton muovaama kaikkein syvimmällä tasolla. Sen voiman ja armon avulla munkkien, marttyyrien ja lähetystyöntekijöiden sukupolvet ovat sankarillisesti eläneet uskonsa todeksi kotimaassaan ja levittäneet Jumalan rakkauden ja anteeksiantamuksen hyvää sanomaa kauas rantojenne ulkopuolelle. Te olette sellaisen kirkon perillisiä, joka on ollut voimallinen hyvän puolustaja maailmassa ja joka on välittänyt syvän ja kestävän rakkauden Kristusta ja hänen siunattua Äitiään kohtaan monille, monille muille. Edeltäjänne Irlannin kirkossa tiesivät, kuinka pyrkiä pyhyyteen ja pysyvyyteen henkilökohtaisessa elämässä, kuinka julistaa evankeliumista tulevaa iloa, kuinka edistää yleismaailmalliseen kirkkoon kuulumisen tärkeyttä Pietarin istuimen yhteydessä ja kuinka välittää rakkaus uskoa ja kristillisiä hyveitä kohtaan tuleville sukupolville.

Katolinen uskomme - jonka täyttää radikaali taju Jumalan läsnäolosta, jota innoittaa hänen luomakuntansa kauneus kaikkialla ympärillämme ja joka puhdistuu henkilökohtaisen parannuksenteon ja Jumalan anteeksiannosta tietoisena olemisen kautta - on perintö, joka varmasti täydellistyy ja ravitaan, kun se usein tuodaan Herran alttarille messun uhrissa. Kiitollisuutta ja iloa tuosta suurenmoisesta uskon ja rakkauden historiasta on viime aikoina kauhistuttavalla tavalla ravistellut niiden syntien ilmituleminen, joita papit ja sääntökuntalaiset ovat tehneet huolenpitoonsa uskottuja ihmisiä kohtaan. Sen sijaan, että olisivat näyttäneet näille tien Kristuksen luokse, Jumalan luokse, sen sijaan, että olisivat todista-

neet Jumalan hyvyydestä, he käyttivät ihmisiä hyväksi ja tuhosivat kirkon sanoman uskottavuutta.

Kuinka pystymme selittämään sen tosiasian, että henkilöt, jotka säännöllisesti ottivat vastaan Herran ruumiin ja tunnustivat syntinsä parannuksen sakramentissa, saattoivat syyllistyä tällaisiin rikoksiin? Se jää mysteeriksi. Kuitenkin on ilmeistä, että heille kristinusko ei enää ollut Jeesuksen Kristuksen ilontäyteisen kohtaamisen ravitsemaa. Siitä oli tullut pelkkä tapa.

Kirkolliskokouksen työn todellinen tarkoitus oli voittaa tuollainen kristinuskon muoto ja löytää usko uudelleen syvänä henkilökohtaisena ystävyytenä Jeesuksen Kristuksen hyvyyden kanssa. Eukaristisen kongressin päämäärä on sama. Haluamme kohdata täällä ylösnousseen Herran. Pyydämme häntä koskettamaan meitä syvällisesti. Hän, joka henkäisi apostoleita kohti pääsiäisenä antaen heille Henkensä, antakoon meillekin henkäyksensä, Pyhän Hengen voiman, ja auttakoon näin meitä tulemaan rakkautensa todellisiksi todistajiksi, totuuden todistajiksi. Hänen totuutensa on rakkaus. Kristuksen rakkaus on totuus.

Rakkaat veljeni ja sisareni, rukoilen, että kongressi on teille jokaiselle hengellisesti hedelmällinen kokemus kommuuniosta Kristuksen ja hänen kirkkonsa kanssa. Samalla haluan kutsua teitä rukoilemaan kanssani Jumalan siunausta seuraavalle kansainväliselle eukaristiselle kongressille, joka järjestetään vuonna 2016 Cebun kaupungissa! Lähetän lämpimän tervehdykseni Filippiinien kansalle ja vakuutan, että olen rukouksessa heitä lähellä kun he valmistautuvat tuohon suureen kirkolliseen kokoontumiseen. Olen varma siitä, että tuo kokous saa aikaan kestävää hengellistä uudistumista sekä heille että kaikille osanottajille kaikkialta maailmasta. Sitä odottaessamme uskon jokaisen tämänvuotiseen kongressiin osallistuneen Marian, Jumalanäidin, sekä pyhän Patrikin, Irlannin suuren suojelijan, rakastavaan suojelukseen. Merkkinä ilosta ja rauhasta Herrassa annan mielelläni teille apostolisen siunaukseni.

© Copyright 2012 – Libreria Editrice Vaticana

Eukaristia

Rakkauden sakramentin edessä: Otteita paavin saarnasta Corpus Christi -juhlana 7.6. 2012

Corpus Christi -juhlan saarnassaan 7.6.2012 paavi Benedictus XVI keskittyi erityisesti adoraatioon. Hänen mukaansa yksipuolinen tulkinta Vatikaanin II kirkolliskokouksesta käytännössä rajoitti eukaristian vain messun vieton hetkeen. Olikin itse asiassa hyvin tärkeää tunnistaa eukaristian vieton keskeisyys. Mutta usein käy niin, että yhden ulottuvuuden korostaminen johtaa toisen ulottuvuuden uhraamiseen.

Jos koko suhde eukaristisen Jeesuksen kanssa keskitetään vain pyhän messun hetkeen, on vaara, että loput olemassaolon ajasta ja paikasta "tyhjennetään" hänen läsnäolostaan. Näin Jeesuksen jatkuva läsnäolo keskellämme ja kanssamme jää vähälle huomiolle. Kristuksen rakkauden sakramentin täytyy kyllästää koko elämämme. On siksi erehdys asettaa messu ja adoraatio toisiaan vastaan, ikään kuin ne kilpailisivat keskenään. Adoraatio on se hengellinen "ympäristö", jossa yhteisö voi viettää eukaristiaa hyvin.

Paavin mukaan adoraatiossa olemme kaikki samalla tasolla: polvillamme rakkauden sakramentin edessä. Uskovien yleinen pappeus ja palveluviran pappeus yhtyvät eukaristian kultissa. Se, että kaikki hiljaisuudessa viivymme sakramentissaan läsnä olevan Herran edessä, on yksi aidoimpia kokemuksiamme kirkkona olemisesta. Kommuuniota ja kontemplaatiota ei voi erottaa, ne kuuluvat yhteen.

Ollakseni yhteydessä toisen ihmisen kanssa minun on tunnettava hänet, osattava olla hiljaa hänen lähellään, kuunnella häntä ja katsoa häntä rakastaen. Todellinen rakkaus ja ystävyys tarvitsevat tätä vastavuoroisuutta. Jos tämä ulottuvuus puuttuu, myös sakramentaalinen kommuunio saattaa meidän osaltamme tulla vain pintapuoliseksi eleeksi.

Paavi muistutti myös pyhyyden ulottuvuuden tärkeydestä. On totta, että jumalanpalveluksemme keskuksena eivät ole riitit ja uhrit, vaan Kristus itse. Tämä ei kuitenkaan merkitse, että pyhää ei enää ole, vaan että se on saanut täyttymyksensä Kristuksessa. Hän, ylipappi, aloitti uuden kultin, joka on toisaalta täysin hengellinen, mutta joka tässä ajassa tarvitsee merkkejä ja riittejä. Vasta lopussa, taivaallisessa Jerusalemissa, niitä ei enää tarvita. Kristuksen ansiosta pyhyys on todellisempaa ja vaativampaa: siihen ei riitä rituaalin noudattaminen, vaan tarvitaan myös sydämen puhdistumista ja koko elämän käsittävää sitoutumista.

Paavi korosti, että pyhyydellä on myös kasvattava merkitys, ja pyhän katoaminen väistämättä köyhdyttää kulttuuria. Jos vanhemmat "pyhyydestä riisutun" uskon nimissä kieltävät lapsiltaan uskonnolliset rituaalit, todellisuudessa he antavat vapaan pääsyn korvaaville rituaaleille, joita kulutusyhteiskunnassa riittää. Näistä muista riiteistä ja merkeistä tulee heille epäjumalia vielä helpommin.

KATT/VIS

Helsingin seurakuntien seniorit!

Teresa ry kutsuu teidät lauantaina 1.9.2012 vieraakseen

Teresa ry kutsuu Pyhän Henrikin katedraaliseurakunnan ja Pyhän Marian seurakunnan seniorit Pyhän Marian kirkolle viettämään virkistävää lauantaipäivää, nauttimaan mukavasta yhdessäolosta, muistelemaan menneitä, suunnittelemaan tulevaa ja nauttimaan nykyhetkestä.

SENIORIPÄIVÄN OHJELMA 1.9.2012

Klo 09.30 messu Pyhän Marian kirkossa, **klo 11.00 lounas** ja vapaata seurustelua, **klo 14.00 kahvi**!

Ilmoittautuminen senioripäivään 24.8. mennessä Teresa ry:n sihteerille Kirsi Muradjanille puh. 044 595 7222.

Ilmoittautumisessa tarvittavat tiedot:

- osallistujan nimi ja puhelinnumero
- tieto mahdollisesta erikoisruokavaliosta tai ruoka-aineallergiasta

Olet sydämellisesti tervetullut!

Hiippakunnan talous

Hiippakunnan taloudesta vuonna 2011

Hiippakuntamme hallinnon toiminta keskittyy eri toimipaikkoihin. Ensisijaisesti on mainittava kuuria, jonka suurin osa sijaitsee piispantalossa, kuten piispan työtilat, kanslia, yleisvikaarin toimisto, hiippakunnan arkisto ja pieni kirjasto. Kuuriaan kuuluvat myös Katekeettinen keskus ja Katolinen tiedotuskeskus sekä hiippakunnan toimintakeskus Stella Maris. Kuuria palvelee kaikkia seurakuntia.

Koko kuurian kirjanpito tapahtuu hiippakunnan taloustoimistossa - seurakuntien kirjanpito hoidetaan pääsääntöisesti eräässä Järvenpäässä sijaitsevassa tilitoimistossa. Stella Mariksen kirjanpito hoidettiin 31.12.2011 asti Lohjalla sijaitsevassa tilitoimistossa. Kun Stella Maris on nyt myynnissä eikä siellä ole enää toimintaa, sen kirjanpito otettiin jälleen hiippakunnan taloustoimiston haltuun. Kaikkien toimipaikkojen tilinpäätökset ovat valmistuneet huhtikuun alussa 2012 ja niiden tilintarkastus tapahtui keskitetysti Helsingin Pukinmäessä sijaitsevan Tilintarkastusyhteisö Tiliextra Oy:n toimesta. Tilintarkastaja piti vaihtaa, koska tilintarkastajanamme tähän asti toiminut Pentti Hongisto KHT on siirtynyt eläkkeelle. Varatilintarkastajana oli, kuten edellisinäkin vuosina, Maijaliisa Aho.

Hiippakunnan vuoden 2011 taloustapahtumia käydään tarkemmin läpi ohessa näkyvien kahden taulukon avulla. Taulukko A näyttää koko hiippakuntamme tulot ja menot vuodelta 2011 eriteltyinä kuurian, keskusten ja seurakuntien tuloiksi ja menoiksi. Läpikäyvä kaksoisviiva osoittaa, että kuuria ja keskukset kuuluvat tiiviisti yhteen. Oikealla puolella olevassa sarakkeessa on nähtävissä vertailun vuoksi edellisvuoden 2010 tulot ja menot. Taulukko B sisältää eriteltyinä kuurian, keskusten ja seurakuntien tasetiedot eli omaisuudet ja velat 31.12.2011. Myös tähän taulukkoon on lisätty oikeanpuoleiseen sarakkeeseen vastaavat vertailukelpoiset luvut 31.12.2010.

Kuinka taulukoita tulkitaan?

Taulukot A ja B liittyvät yhteen. A-taulukosta aloittaen näkyy oikeassa sarakkeessa I kuurian (rivi 12), keskusten (rivi 25) ja seurakuntien (rivi 40) yli-/alijäämät. Sen lisäksi rivillä 26 näkyy kuurian ja keskusten yhteinen yli-/alijäämä. Kokonaistulos, joka oli vuonna 2011 ylijäämäinen, on 243.630,93 €. Tähän lukuun palataan tarkemmin hieman myöhemmin.

Nämä taulukko A:n pääluvut löytyvät myös taulukko B:ssä. ”TULOSLASKELMA (vrt. A) tulot - menot” -otsikolla listataan vasemmalta oikealle tulot, menot ja ali-/ylijäämät. Ali-/ylijäämät löytyvät myös samassa taulukossa ylhäällä VASTATTAVA - puolen Tilikauden ali-/ylijäämä kohdasta.

Näiden taulukkojen lisäksi julkaisemme vielä kolme ympyrädiagrammia, joiden tarkoitus on havainnollistaa A- ja B- taulukoihin sisältyviä tietoja helpommin ymmärrettävällä tavalla. Ensimmäiset kaksi ympyrädiagrammia näyttävät koko hiippakunnan tulot ja menot eriteltyinä kuurian, keskusten ja seurakuntien osuuksiksi, ja kolmas ympyrädiagrammi näyttää, mistä lähteistä raha on tullut.

Yksinkertainen tapa ymmärtää A-taulukon yksityiskohtia on verrata vuoden 2011 ja edeltävän vuoden 2010 vastaavia lukuja keskenään. Ensin voi kiinnittää huomiota suurimpiin eroavaisuuksiin, alkaen kuurian tuloista. Vuonna 2011 kertyi hiippakunnan jäsenmaksutuloja 86.330,57 € kun taas vuonna 2010 vastaava luku oli 80.059,97 €. Jäsenmaksut ovat siis nousseet, mutta ne eivät ole vielä saavuttaneet vuoden 2009 tasoa 88.524,22 €.

Seuraavalla rivillä (6) listataan ulkopuoliset avustukset vuonna 2011. Niiden kokonaissumma oli 713.030,00 € kun taas vuonna 2010 vastaavaa luku oli 815.714,39 €. Vuoden 2011 avustusmäärää nostaa noin 200.000 € tukea edellisen vuoden Pyhän Henrikin katedraalin kattoremonttia varten, joka saapui vasta vuonna 2011. Seuraava suurempi ero koskee Tuottoa arvopapereista. Syy siihen on, että arvopaperit ovat vuoden 2011 aikana kehittyneet huomattavasti huonommin kuin

RAHAN LÄHTEET 2011
(tulot ilman sisäisiä maksuja: 1 695 179,03 €)

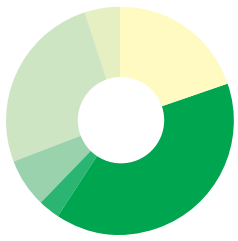

Jäsenmaksut	5 %
Muut	26 %
Kolehdit ym.	20 %
Fides ja kirjat	7 %
Avustukset valtiolta	3 %
Avustukset ulkomailta	40 %

Jäsenmaksut	80 060 €
Kolehdit ym.	330 882 €
Avustukset	
› ulkomailta	671 944 €
› valtiolta	48 576 €
Fides ja kirjat	119 370 €
Muut	438 075 €

edellisvuonna. Sama pätee tietenkin myös seurakuntien (kuurian hoidossa oleviin) varoihin, joiden tuotot näkyvät kohdassa ”muut tulot” (rivi 22). Tiedotuskeskus osallistuu omiin palkkamenoihinsa (25.000 €).

Kuurian menojen puolella palkat ovat edelleen nousseet (2011: 265.441,23 €, kun vastaavasti 2010: 249.644,28 €). Sen lisäksi piti tehdä tilintarkastajan ohjeiden mukaan noin 25.000 € niin sa-

A Koko Katolisen Kirkon Suomessa (KKS*) • Tuloslaskelma 31.12.2011 (vrt. vuosi 2010)

KUURIA

TULOT	2 011	2 010	MENOT	2 011	2 010	Ylijäämä/alijäämä 2 011	Ylijäämä/alijäämä 2 010
Jäsenmaksut	86 330,57	80 059,97	Kuurian ja keskusten palkkamenot 6)		290 458,92	249 644,28	
Ulkopuoliset avustukset 1)	713 030,00	815 714,39	Piispantalo 7)	111 732,62	115 540,39		
Kolehti pappisehdokk. p:sta 2)	2 369,20	14 547,30	(Hpk:n väl.) avustukset seurakunnille 8)	233 406,18	381 715,00		
Tuotto arvopapereista 3)	-2 572,52	123 092,30	Hpk:n avustukset keskuksille ja leirille 9)	51 900,00	71 521,28		
Vuokrat 4)	20 323,40	36 629,26	Hpk:n välitt. av. srk:lle papp. ylläp. vrt. 10)	87 460,00	84 150,00		
Muut tulot 5)	90 744,74	125 245,51	Muut menot 11)	149 466,12	141 460,60		
Kuuria yhteensä:	**910 225,39**	**1 195 288,73**	**Kuuria yhteensä:**	**924 423,84**	**1 044 031,55**	**-14 198,45**	**151 257,18**

KESKUKSET

TULOT	2 011	2 010	MENOT	2 011	2 010		
Fides tilausmaksut	55 805,02	54 706,87	KATT Fides (painatus, postitus, muu) 17)	81 643,17	66 927,73		
Julkaisutoiminta 12)	50 902,24	18 134,72	KATT painatus kirjat 18)	24 348,05	11 307,24		
Opetusmateriaalin myynti 13)	10 418,38	11 653,65	KATT tiedotustoiminta 19)	947,10	2 218,37		
Opetustoiminta 13)	2 245,00	2 430,00	KATT muut 20)		28 497,07	18 900,98	
Leirimaksut 14)	7 805,00	8 960,00	KaKe opetusmateriaali ja painatus 21)	3 063,56	7 776,51		
Hpk:n avustukset 15)	51 900,00	71 521,28	KaKe muut 22)		13 424,00	14 063,06	
Stella Maris majoitus	48 363,89	79 691,80	Stella Maris 23)		60 134,17	72 243,24	
Muut tulot 16)	7 229,50	5 064,26	Leirit	15 043,96	26 555,50		
Keskukset yhteensä:	**234 669,03**	**252 162,58**	**Keskukset yhteensä:**	**227 101,08**	**219 992,63**	**7 567,95**	**32 169,95**
Kuuria ja keskukset yhteensä:	**1 144 894,42**	**1 447 451,31**	**Kuuria ja keskukset yhteensä:**	**1 151 524,92**	**1 264 024,18**	**-6 630,50**	**183 427,13**

SEURAKUNNAT

TULOT	2 011	2 010	MENOT	2 011	2 010		
Tav.kolehdit ja lahjoitukset 24)	323 942,73	480 855,56	Liturgia 31)	20 299,19	19 578,42		
Ulkopuoliset lahjoitukset 25)	4 570,74	3 487,05	Katekeesi 32)	7 904,69	10 186,03		
Hpk:n väl. pienavustukset 26)	39 406,18	11 715,00	Muu pastoraalinen työ 33)	79 607,13	63 361,52		
Diasp. av. pappien ylläp.vrt. 27)	87 460,00	84 150,00	Talouden -ja kiinteistön hoito 34)	275 545,14	310 263,62		
Hpk:n väl. projektiavustukset 28)	194 000,00	386 251,84	Automenot 35)		41 725,26	38 783,75	
Muut projektiluont. avustukset 29)	83 736,47	0,00	Rakennus -ja muut korjaukset 36)	166 310,12	1 533 893,33		
Muut tulot, kirk.toim., messustip.30)	222 934,67	924 386,72	Muut menot 37)		114 397,83	103 497,80	
Seurakunnat yhteensä:	**956 050,79**	**1 890 846,17**	**Seurakunnat yhteensä:**	**705 789,36**	**2 079 564,47**	**250 261,43**	**-188 718,30**
KKS TULOT YHTEENSÄ	**2 100 945,21**	**3 338 297,48**	**KKS MENOT YHTEENSÄ**	**1 857 314,28**	**3 343 588,65**	**243 630,93**	**-5 291,17**

*KKS = (Kuuria Keskuksineen Ja seurakunnat)

Tulos & Taseet

nottua lomapalkkavarausta, mikä on pelkästään kirjanpidollinen toimenpide. Piispantalon tavallisten menojen lisäksi tuli vajaa 63.000 € remontin valmisteluihin.

Hiippakunnan avustuksiin keskuksille sisältyy ennen kaikkea avustus tiedotuskeskukselle, leireille ja Stella Marikselle (yhteensä 51.900 €). Ne ovat melkein kokonaisuudessaan ulkopuolisia avustuksia. Avustukset seurakunnille (233.406,18 €) koostuvat melkein kokonaisuudessaan Pyhän Henrikin katedraalin kattoremonttia ja Pyhän Olavin seurakunnan remontteja varten välitetyistä ulkopuolisista avustuksista. Kuurian muihin menoihin kuuluu suurempana eränä noin 67.000 € pappien ylläpitoa varten.

Seurakunnissa kolehdit ja lahjoitukset ovat ymmärrettävästi Pyhän Henrikin katedraalin kattoremontin ja Pyhän Marian seurakuntasalin remontin jälkeen laskeneet (2011: 323.942,73 € kun taas vastaavasti 2010: 480.855,56 €). Diasporakommissariaatin avustus pappien ylläpitoa varten (87.460,00 €; taulukossa: ”Diasp. av. pappien ylläp. vrt.”) vastaa rivillä 9 mainittua hiippakunnan välittämää avustusta seurakunnille pappien ylläpitoa varten (taulukossa: ”Hpk:n välitt. av. srk:lle papp. ylläp. vrt.”). Hiippakunnan välitetyt projektiavustukset (rivi 21) kohdistuivat kokonaan Pyhän Henrikin katedraalin kattoremonttiin. Kattoremontti heijastuu merkittävästi myös seurakuntien muiden tulojen laskemiseen (2011: 222.934,67 € kun taas vastaavasti 2010: 924.386,72 €).

Miksi kuurian, keskusten ja seurakuntien tulokset näyttävät erilaisilta?

Kuurialla tulos oli viime vuonna alijäämäinen, keskuksilla oli kohtalainen ylijäämä ja seurakuntien tulos näyttää huomattavaa ylijäämää. Täten myös koko hiippakunnan tulos on huomattavasti ylijäämäinen. Täytyy kuitenkin ottaa huomioon, että seurakuntien ylijäämä tasoittaa edellisen vuoden alijäämää. Monet todelliset kustannukset olivat syntyneet vuonna 2010, mutta niihin tarkoitetut apurahat saapuivat osittain vasta vuonna 2011.

Kaikille A-taulukossa numeroiduille tulo- ja menoerille löytyy tarkemmat selitykset erillisessä selityslistassa. Tämä lista on kuitenkin niin pitkä, että sitä ei voida tässä yhteydessä julkaista. Selvityslista on kuitenkin lähetetty kaikille kirkkoherroille, joten siihen voi halutessaan tutustua pappiloissa tai hiippakunnan taloustoimistossa. Selityslistaan sisältyy myös tarkempi rahanlähteiden erittely. Sen lisäksi sieltä löytyy selvitys hiippakunnan sisäisestä maksuliikenteestä (n. 422.000 €), jota ei voi laskea rahalähteeksi, vaikka se on mukana A-taulukossa sekä tulona että menona.

Oheiset kaksi ympyrädiagrammia näyttävät koko hiippakunnan tulojen ja menojen jaon. Vaikutelma, että keskukset ovat suurin piirtein omavaraisia, ei kuitenkaan pidä paikkansa, sillä keskuksissa työskenteli tilivuoden aikana seitsemän ja joskus jopa kahdeksan työntekijää, joiden palkkamenot raportoidaan kuurian menoissa.

Kolmannessa ympyrädiagrammissa näkyvät hiippakuntamme tulojen lähteet. Olemme edelleen vahvasti riippuvaisia ulkopuolisesta avusta. Ulkomaisten ja valtion avustusten osuus tuloistamme oli vuonna 2011 noin 43 %. Kolehtien ja jäsenmaksujen osuus tuloista oli 24 % ja loput tuloista eli 33 % saatiin mm. Fideksen tilausmaksuista ja muusta julkaisutoiminnasta.

Kuinka taseemme on kehittynyt?

Kuten olemme kertoneet viime vuonna, 31.12.2010 taseiden kokonaissumma oli noussut 8,11 M€:sta 10,48 M€:oon. Tämä johtui ennen kaikkea siitä, että silloin kirjanpitoon kirjattiin seurakuntien vuokra-asuntojen markkina-arvo (vrt. rivi ”sijoitukset - asunnot”, vertailu 2009-2010) sekä Stella Mariksen kiinteistön verotusarvo. Tätä kutsutaan kirjanpidolliseksi arvonkorotukseksi. Myös aikaisemmin on tehty vastaavia kirjanpidollisia arvonkorotuksia, kuten voi nähdä siitä, että tase 31.12.2007 oli 5,77 M€.

Taseiden kokonaissumma 31.12.2012 oli 7,26 M€. Tarkoittaako tämä sitä, että hiippakuntamme on menettänyt yhden vuoden aikana yli 3 Meur omaisuutta?! Ei suinkaan. Kyseessä on kirjanpidollinen korjaus, jossa tilintarkastajan ohjeistuksen mukaan monet arvonkorotukset piti mitätöidä.

isä Rudolf Larenz

B KKS • Konsernitilinpäätös, Tase 31.12.2011 (vrt. 2010)

	31.12.2011	31.12.2010
VASTAAVAA		
Pysyvät vastaavat		
Aineelliset hyödykkeet		
Kuuria	10 533,34	21 066.67
Keskukset	613 625,61	8 73 701,64
Seurakunnat	66 439,80	51 313,30
Sijoitukset-asunnot		
Kuuria	873 045,88	4 080 431,60
Keskukset	0,00	0,00
Seurakunnat	1 927 100,00	1 850 600,00
Vaihtuvat vastaavat		
Sijoitukset-osakkeet		
Kuuria	2 368 938,07	2 238 634,83
Keskukset	0,00	0,00
Seurakunnat	377 453,13	401 257,62
Siirtosaamiset, varasto		
Kuuria	77 916,73	413 124,15
Keskukset	36 805,66	23 425,22
Seurakunnat	1 328,10	401,14
Rahoitusomaisuus		
Kuuria	118 273,65	264 059,27
Keskukset	36 096,82	36 934,91
Seurakunnat	747 690,51	478 932,31
YHTEENSÄ	**7 255 247,33**	**10 478 918,03**
VASTATTAVAA		
Oma pääoma		
Kuuria	932 023,21	4 308 198.75
Keskukset	679 489,98	680 793.53
Seurakunnat	2 845 920,83	2 936 714.34
Tilikauden ali-/ylijäämä		
Kuuria-	14 198,45	151 257,18
Keskukset	7 567,95	5 461,59
Seurakunnat	250 261,43	-188 718,30
Vieras pääoma		
Siirtovelat ja muu		
Kuuria	2 530 882,91	2 557 860,59
Keskukset	-529,81	-7 157,98
Seurakunnat	2 3829,28	34 508,33
YHTEENSÄ	**7 255 247,33**	**10 478 918,03**

TULOSLASKELMA (vrt. A)	**tulot**	**menot**		
Kuuria	910 225,39	924 423,84	ali-/ylijäämä	-14 198,45
Keskukset	234 669,03	227 101,08	ali-/ylijäämä	7 567,95
Seurakunnat	956 050,79	705 789,36	ali-/ylijäämä	250 261,43
YHTEENSÄ	**2 100 945,21**	**1 857 314,28**		**243 630,93**

,

HIIPPAKUNNAN TULOT 2011

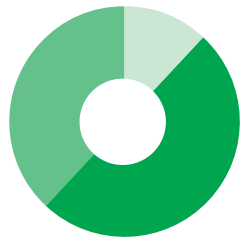

Kuuria	43 %
Seurakunnat	52 %
Keskukset	11 %

Kuuria	910 225 €
Seurakunnat	956 051 €
Keskukset	234 669 €

HIIPPAKUNNAN MENOT 2011

Kuuria	50 %
Seurakunnat	38 %
Keskukset	12 %

Kuuria	924 424 €
Seurakunnat	705 789 €
Keskukset	227 101 €

Hiippakunnan jäsenmaksu
Diocese’s Membership fee

Saaja/Receiver:
Katolinen kirkko Suomessa

Pankkitili/Bank account:
FI78 1014 3000 2374 91
NDEAFIHH

Viitenumero/ Reference number:
90010

Lisätietoja/More information:
katolinen.net/?page_id=290

Jäsenmaksun maksaminen on vapaaehtoista, mutta koska katolisella kirkolla ei ole oikeutta kerätä jäsenmaksua valtionverotuksen yhteydessä, sen maksaminen, samoin kuin seurakunnan tukeminen ja Fides-lehden vuosikerran maksaminen, on erittäin tarpeellista koko hiippakunnan ja seurakuntien toiminnan ylläpitämiseksi ja kehittämiseksi.

The paying of the membership fee is not obligatory, but – as the Catholic Church in Finland has not got the right to collect the so called church tax through the state – paying it as well as supporting the parish and the Diocesan Magazine Fides are very important for sustaining and developing the activities of the parishes and the whole Diocese.

Arvot

Kunnioittakaa vanhuksia

”Kunnioita isääsi ja äitiäsi, niin kuin Herra, sinun Jumalasi, on sinua käskenyt, että saisit elää kauan ja menestyisit siinä maassa, jonka Herra, sinun Jumalasi, sinulle antaa”

(5. Moos. 5:16).

Yleisvikaari, isä Raimo Goyarrolan kolmiosainen kirjoitussarja vanhuuden kunnioittamisesta katolisessa kirkossa.
Osa 2/3.

Varsinkin teollisuuden ja kaupunkien kehitys on johtanut monien vanhusten syrjäytymiseen perheistä. Sen lisäksi, myös monissa maissa on tapana, että lapset lähtevät kodista nuorina, jolloin entinen koti muuttuu vanhempien kodiksi, eikä enää ole samalla tavalla lapsen oma koti. Perheenjäsenten sekä fyysinen että psykologinen etäisyys toisistaan kasvaa.

Toisaalta yhteiskunnassa vallitsee kaikkialla tehokkuuden ja ruumiin kulttuuri, jossa vanhoille ihmisille ei ole tilaa. Nykyisin kiinnostaa vain nykyhetki ja ehkä tulevaisuus, ainoastaan jos se näyttää iloiselta. Vanhat ihmiset tarjoavat menneisyyden kokemuksia ja hoito-ongelmia, joista ei nykyisestä näkökulmasta voida saada rahaa, voimaa tai nautintoa.

Tämä kaikki aiheuttaa vanhojen dramaattisen syrjäytymisen, sillä puuttuu ihmissuhteita ja seurauksina ovat hylkääminen, yksinäisyys ja eristyneisyys. Lopulta menetetään yhteisöön kuulumisen tunne.

Valitettavasti myös perhe voi tuottaa ongelmia. Kun avioliitto kärsii ja tulee avioero, se aiheuttaa syvän haavan koko perheen rakenteeseen: se vaikuttaa välittömästi lapsiin, ja sitten myös isovanhempiin. Joskus lastenlapset katoavat lähipiiristä ja isovanhemmat kokevat yksinäisyyttä.

Vaikeuksien luettelo voisi jatkua äärettömästi mutta luultavasti tämä on jo tunnettu aihe, joten tällä hetkellä haluaisin tarjota muutamia positiivisia ehdotuksia.

Vanhuus: uusi lapsuus

Samalla tavalla kuin lapsuus on hieno kausi ihmisten elämässä, jolloin vauvat ja pienet lapset oppivat ja kasvavat ja kaikki pitävät huolta heistä, vanhuuskin voi olla kaunis kausi, jolloin voidaan oppia ja kasvaa.

Itse asiassa on mahdollista todella arvioida vanhusten elämää ja heidän viimeisiä päiviään, jos samalla arvioidaan lapsen elämää olemassaolon ensimmäisestä hetkestä. Sen vuoksi, kun ihmisen elämää ei pidetä jumalallisena lahjana, abortti ja eutanasia ovat saman kolikon kaksi puolta.

Vanhuus on viimeinen luonnollinen kausi, joka kulkee suoraan Taivaan Isän luokse. Uskon ja toivon avulla voimme ymmärtää, että on mahdollista elää vanhuus sitä rakastaen. Tämä on se salaisuus, jonka kautta tulee käsitettäväksi, että vanhuus Jumalan kanssa on uusi nuoruus, uusi lapsuus. Näin tapahtui esimerkiksi eräälle 101 vuotta vanhalle rouvalle. Hän sanoi: “Kyllä, tiedän että olen 101 vuotta vanha, entäs sitten? Ehkä ruumiini on heikentynyt eikä toimi kuten haluaisin, olen kuten vauva, tarvitsen kaikkia ja siksi olen vahva ja voimakas sisäisesti.”

Tämä nainen ymmärsi hyvin Jeesuksen sanat: “Sallikaa lasten tulla minun luokseni, älkää estäkö heitä. Heidän kaltaistensa on Jumalan valtakunta. Totisesti: joka ei ota Jumalan valtakuntaa vastaan niin kuin lapsi, hän ei sinne pääse” (Luuk 18:16-17). Perheissä pienet lapset ja vanhat ihmiset vaativat samaa hoitoa: pesemistä, pukemista, syöttämistä... Itse asiassa vanhat ihmiset ovat kuin pieniä lapsia. Jeesus sanoi: “Joka minun nimessäni ottaa luokseen tämän lapsen, se ottaa luokseen minut. Ja joka ottaa minut luokseen, ottaa sen, joka on minut lähettänyt. Se teistä, joka on kaikkien pienin, on todella suuri” (Luuk 9: 47-48).

Omassa perheessäni monta vuotta sitten isoäiti sairastui Alzheimerin tautiin. Hän joutui jäämään vuoteeseen ja pikkuhiljaa menetti kaikki kyvyt. Hän asui mummolassa, ja sinne saapuessamme meillä oli tapana tervehtiä häntä ja olla hänen kanssaan muutaman hetken. Hän oli niin kuin pieni vauva, puhumatta, keskustelematta. Oli selvää, että rakkaudessa ei tarvita aina sanoja. Kun lähdimme kotoa kadulle pelaamaan toinen isoäiti kysyi: Oletteko jo tervehtineet isoäitiä? Joskus isoäiti ei huomannut mitään, mutta siitä huolimatta meille nuorina oli todella tärkeitä nuo pienet hetket.

Vanhemmat pitivät meistä huolta lapsina, ja nyt on tullut meidän vuoromme. Se on oikeudenmukaisuuden ja rakkauden seuraus. Vanha testamentti sanoo: ”Joka isäänsä kunnioittaa, se sovittaa syntinsä; ja joka pitää äitinsä kunniassa, se on kuin aarteen kokoaja. Joka isäänsä kunnioittaa, se saa iloa omista lapsistansa, ja sinä päivänä, jona hän rukoilee, hän tulee kuulluksi. Joka pitää isäänsä kunniassa, saa pitkän iän; ja joka on Herralle kuuliainen, se virvoittaa äitiään” (Sir. 3:2–6).

Ehdotuksia: oppia heistä auttaen heitä

Vanhukset ovat perheen ja yhteiskunnan muisti ja kokemus, ja sen takia viisaus. Vanhukset voivat välittää inhimillisiä perusarvoja nuoremmille sukupolville. Muisti on niin kuin puun juuret: korkea puu tarvitsee syvän muistin. Perheen ja yhteiskunnan tulevaisuus riippuu niiden juurista. Oman perheen ja yhteiskunnan menneisyyden tunteminen auttaa säilyttämään oman identiteetin. Yhteiskuntakin voi oppia vanhusten kokemuksesta, jotta se ei kaatuisi samoihin virheisiin.

Vanhusten elämä näyttää meille rohkeuden ja uskollisuuden esimerkkiä, inhimillisyyden aitoa esimerkkiä. Niin kävi ateistisissa maissa totalitaaristen hallintojen alla. Kukapa ei ole kuullut venäläisestä “Babushkasta”? Isoäideistä, jotka Neuvostoliiton aikana, jolloin pieninkin ilmaus uskosta merkitsi rikollista toimintaa, pystyivät pitämään hengissä kristinuskon ja välittämään sen lastenlapsille. Heidän rohkeutensa tähden usko ei kokonaan sammunut kommunistisissa maissa ja muissa Afrikan, Aasian ja jopa Euroopan maissa.

Vanhukset käsittävät hyvin, mikä ero on “olen” ja “minulla on” välillä. Luultavasti he eivät voi sanoa “minulla on” paljon kykyjä tai voimaa tai rahaa, mutta he voivat osoittaa, mitä he ovat olleet ja ovat vieläkin.

Elämäämme hallitsee nykyään usein kiire, jännitys ja neuroosi. Se on toisin sanoen häiriökäyttäytymisen elämää, jossa ihminen helposti unohtaa elämän peruskysymykset sekä kutsumuksen, arvokkuuden ja kohtalon merkityksen. Vanhuksien kuunteleminen on viisauden lähde ja sopiva kasvamisen ravinto.

“Perheen tulee elää niin, että sen jäsenet oppivat välittämään ja kantamaan vastuuta nuorista ja vanhoista, sairaista, vammaisista ja köyhistä. On olemassa lukuisia perheitä, jotka eivät ajoittain kykene antamaan tätä apua. Silloin muiden ihmisten ja perheiden, toissijaisesti myös yhteiskunnan, asi-

ana on huolehtia näiden ihmisten tarpeista" (KKK 2208).

Sen vuoksi ehdottaisin perheiden vahvistamista ja vanhusten roolin korostamista perheissä ja yhteiskunnassa esimerkiksi seuraavin keinoin:

- ehkäisten vanhusten etääntymistä perheestä, korostaen heidän läsnäoloansa ja osallistumistaan: esimerkiksi vieraillen heidän luonaan tai syöden yhdessä usein, ainakin syntymäpäivinä tai muissa perheen juhlissa;
- opetettaan heille uusien teknologioiden käyttöä, varsinkin internetin, jonka kautta he voivat olla lähempänä rakkaita ihmisiään: facebook, e-mail …
- viettäen heidän kanssaan yhteisöllistä elämää: kulttuuritapahtumia, konsertteja, retkiä...;
- auttaen heitä seuraamaan uutisia maailmasta;
- tarjoten heille hengellistä hoitoa ja sopivaa koulutusta: retretit, messut, rukoushetket;
- antaen heille vastuuta ja konkreettisia tehtäviä seurakunnissa: katekeesissa ja opetuksessa;
- järjestäen avustustoimintaa: jotkut voivat vierailla tapaamassa toisia vanhoja ihmisiä jotka asuvat yksin;
- järjestäen vapaaehtoistyötä: antaen pieniä vapaa-ajan tehtäviä vanhusten avuksi: kotitöitä tai auttamista ostoksissa, kirkossa käymisessä, jne.;
-pitäen huolta heidän terveydestään, koulutuksestaan ja ammatillisista kyvyistään, tarjoten myös mahdollisuutta jatkuvaan oppimiseen;
-antaen heidän äänensä kuulua poliitikkojen edessä.
-"Perhettä on tuettava ja suojeltava soveltuvin sosiaalisin keinoin. Siellä missä perheet eivät kykene täyttämään tehtäviään, on muilla yhteiskunnan ryhmittymillä velvollisuus auttaa perheinstituutiota ja tukea sitä" (KKK 2209);
- muistuttaen, että valtiolla on velvollisuus tarjota apua heikommille perheille: taloudellisia etuja, terveyspalveluita ja apua asumiseen, eläkkeitä ja sosiaaliturvaa;
- korostaen myös tarvetta luoda instituutioita, joissa vanhukset eivät koe olevansa syrjäytyneitä entisestä elämästään. Tutun henkilön tulee pitää yhteyttä ja antaa inhimillistä lämpöä: esimerkiksi kotihoidon kautta, päiväsairaaloissa tai hoitokodeissa.

Esimerkiksi katolinen kirkko ylläpitää maailmassa yli 6 000 sairaalaa, 55 000 ensiapukeskusta, varsinkin köyhissä maissa, 15 500 vanhainkotia, 700 spitaalisten asuintaloa, joissa asuvista suurin osa on vanhuksia, 18 000 terveysasemaa ja 20 000 sairastupaa ja turvakotia. Kaiken kaikkiaan katolinen kirkko hoitaa yli 700 000 sosiaalikeskusta ympäri maailman. Jos valtio auttaisi meitä myös Suomessa, olisi varmasti olemassa katolinen vanhainkoti avuksi kaikille.

isä Raimo Goyarrola

Seurakunnat

Pyhä messu Koroistenniemellä

Koroistenniemen messun järjestelyistä on vastannut Maltan ritarikunta. Tapahtuman ajankohta on ollut lähellä juhannusta, koska pyhä Johannes Kastaja on Maltan ritarikunnan suojelija. Tänä vuonna osallistujia oli noin 30. Maltan ritarikunnan toiveena on viettää tätä tapahtumaa joka vuosi ja kehittää siitä katolilaisten yhteinen hengellinen tapahtuma.

Pyhän Birgitan ja autuaan Hemmingin seurakunnan kesään on tullut kaksi vuotta sitten uusi, vaikuttava perinne. Koroisten piispankirkon paikalla on vietetty jo kolme kertaa latinankielinen messu. Olen saanut olla kaikissa noissa eukaristianvietoissa mukana. Messu kuuluu jo odottamiini tapahtumiin kesäkuussa.

On kiehtovaa ajatella, että samoihin aikoihin kun pyhä Franciscus Assisilainen veljineen toimi aktiivisesti Umbriassa Italiassa, Koroisiin rakennettiin vaatimaton puinen piispankirkko ja piispanistuin siirrettiin Aurajokivarren niemelle Nousiaisista. Italiassa kristinusko oli ollut jo yli tuhat vuotta arkipäivää. Meillä vasta hahmoteltiin kirkollisen elämän organisaatiota, jonka ilmentymä oli Koroisten niemelle rakennettu piispan residenssi kirkkoineen. Piispanistuin siirrettiin tutkimusten mukaan vuonna 1229 Nousiaisista Koroisiin.

Piispojen on arveltu asuneen niemellä ainakin vuoteen 1280 asti - ehkä jopa vuoteen 1340, jolloin piispa Hemmingin tiedetään ostaneen maata Turun tuomikokirkon pohjoispuolelta kaupunkiin rakennettavaa piispantaloa varten. Tulee mieleen ajatus liittyen pyhään Franciscukseen: Jos hänen sääntökuntansa veljillä olisi ollut mahdollisuus päästä käymään Koroisissa, se olisi ilahduttanut heitä. Niin vaatimattomia elämänolosuhteet näyttävät olleen tuohon aikaan. Tosin jo 1200-luvun lopulla piispoilla oli asuintalo myös Kuusiston saarella. Tämä tiedetään, sillä ensimmäinen suomalainen piispa Maunu I (syntyisin Ruskolta) on lähettänyt Kuusiston linnasta vuonna 1295 päivätyn kirjeen.

Koroisten niemen eteläpuolella virtaa Aurajoki ja pohjoispuolella Vähäjoki, josta eräässä karttahahmotelmassa käytetään nimeä St. Marieå, Pyhän Marian joki. Nykyisin Vähäjoki on nimensä veroinen. Niemellä on kirkon oletetun alttarin paikalla muistuttamassa valkoinen risti. Piispan asuinrakennuksesta on jäljellä varsin vaatimattomat rauniot. Niemen pohjoisella Vähäjoen puoleisella rannalla on kaunis koivikko. Aurajoen ranta on sen sijaa puuton. Turun tuomiokirkon tornin huippu näkyy niemelle 1,6 km päässä.

Koroisten niemellä kesäkuussa pidettyihin messuihin on toistaiseksi tullut vain varsin vähäinen määrä seurakuntalaisia. Minulle tuo hetki on ollut joka kerran pysähdyttävä ja syvästi mieltäni koskettava. Neljä ensimmäistä lähetyspiispaa ovat kylväneet omana aikanaan ensin Nousiaisista ja sittemmin Korosisista ja lopulta Unikankareelta käsin Herramme lähetyskäskyn mukaan Sanan ja sakramenttien siementä kokolailla karuun peltoon. Voimme ehkä kuvitella, miten vaivalloista se on ensimmäisten satojen vuosien aikana ollut. Mutta kasvuakin on ollut – toki on kasvanut myös rikkaruohoa.

Piispanistuin sijaitsi Koroisten niemellä kovin lyhyen ajan. Oletetaan, että vuonna 1291 pidetty piispanvaali olisi jo pidetty Unikankareelle rakennetun kirkon sakaristossa, koska tuomiokapitulin kerrotaan kokoontuneen sitä varten "in sacristia ecclesie nostre Aboensis", Turun kirkkomme sakaristossa. Mutta Katolisen kirkon juuret Suomessa ovat myös Koroisten niemellä. Minusta tuosta niemestä olisi syytä kehittää - sen luontoa suojellen - kristittyjen ekumeeninen kohtaamisen paikka, sillä näen, että Koroisten niemeltä lähtien Suomen hengellinen elämä on alkanut toden teolla juurtua tämän maan asukkaiden sydämiin.

Mika Viljanen

Ilmoitukset

Hildegard-aiheinen näyttely Helsingissä

Nelly Jurveliuksen näyttely "Hildegard von Bingen – hon som såg mera än andra – hän joka näki enemmän kuin muut" on esillä Helsingin luterilaisen tuomiokirkon kryptassa ajalla 15.8.-2.9.2012. Krypta on avoinna päivisin 11-17 (sunnuntaisin 12-17). Näyttelyyn on vapaa pääsy.

Englantilaisella koululla,
Mäntytie 14, 00270 Helsinki.

Opetus alkaa joka kerta klo 10.00 ja päättyy klo 13.55.

Syyslukukauden 2012-2013 opetuspäivät ovat:
syyskuun 8. ja 29.
lokakuun 13.
marraskuun 10.
joulukuun 1.

Kevätlukukauden 2013 opetuspäivät ovat:
tammikuun 12.
helmikuun 9.
maaliskuun 9.
huhtikuun 6. ja 27.

Nimitykset

Helsingin piispa Teemu Sippo SCJ on nimittänyt:

Isä Zdzislaw Huberin SCJ Tampereen Pyhän ristin seurakunnan kappalaiseksi 1.7.2012 alkaen toistaiseksi.

Isä Wieslaw Swiechin SCJ Pyhän Birgitan ja autuaan Hemmingin seurakunnan administraattoriksi ajalle 1.9.–20.11.2012 kirkkoherran ollessa sapattivapaalla.

Isä Stanislaw Zawilowiczin SCJ Pyhän Marian seurakunnan kappalaiseksi 1.9.2012 alkaen.

Rukous

Rukouksen apostolaatti

Sen, joka haluaa seurata Kristusta ja on valmis sanoin ja teoin todistamaan hänestä, on hyvin mietittävä profeetta Jesajan sanoja tulevan Messiaan elämäntehtävästä. Palvelijan tehtävä ei ole toinen kuin hänen Herransa. Julkisen elämänsä alussa käydessään Nasaretin synagogassa Vapahtaja luki Jesajan sanat ja luettuaan tekstin Jumalan palvelijasta hän yllätti kuulijansa sanoen: ”Tänään tämä kirjoitus on käynyt toteen.”

Mikä oli profeetan ennustuksen mukaan Messiaan tehtävä? Jeesus vastaa kysymykseen valitsemallaan tekstillä: ”Herran Henki on voidellut minut ilmoittamaan köyhille hyvän sanoman, julistamaan vangituille vapautusta ja sokeille näkönsä saamista, päästämään sorretut vapauteen ”(Luuk.4:18).

Elokuun rukousaihe ei pyydä suoraan vapautusta kaikille vangeille, vaan oikeudenmukaista ja ihmisarvoista kohtelua. Vapaus on kallis lahja ihmiselle, mutta se on aina vapautta hyvän tekemiseen. Joltakulta vapauden riistäminen on paha asia. Joskus tämä näyttää oikeutetulta suuremman pahan estämiseksi. Silloin vankila-ajan tarkoitus on antaa opettava rangaistus tuomitulle ja varoitus muille yhteiskunnan jäsenille. Onko kärsittävä vapaudenriisto oikeutettu, tämä riippuu siitä, onko kyseessä oleva valtio oikeusvaltio, jossa kunnioitetaan ihmisoikeuksia vai ei.

Kaikkia, jotka istuvat vankilassa, ei ole tuomittu oikeudenmukaisesti, ei esimerkiksi niin sanottuja poliittisia vankeja, jotka ovat eri mieltä maassaan hallitsevan ideologian kanssa. Maissa, joissa ei ole uskonnon- ja mielipiteenvapautta, pannaan ihmisiä vankilaan tai ”kotiarestiin”, siis hyllylle, jotta he eivät enää häiritsisi eroavilla näkemyksillään maassa vallalla olevaa linjaa.

Nykyisinkin, niin kuin alkukirkossa, kristityt joutuvat helposti vankilaan uskonsa tähden tai elleivät he ole joutuneet vankilaan, he kärsivät siitä, etteivät voi vapaasti ilmaista uskonnollisia ajatuksiaan ja harjoittaa opettamiansa hyviä tapoja, jotka eivät häiritse ketään. Päinvastoin!

Vankilassa olevan rikoksesta tuomitun on istuttava rangaistusaika loppuun saakka. Mutta toivottavasti hänen ei aina tarvitsisi vain istua tai tehdä pelkästään pakkotyötä, vaan että hän saisi myös apua elämäasenteensa parantamiseen ja elämäntapojensa uudistamista varten.

Me kristityt olemme kutsutut antamaan anteeksi niille, jotka ovat vahingoittaneet käytöksellään ja toiminnallaan yhteiskuntaa, lähimmäisiään, meitäkin. Emme saa olla koston ihmisiä vain meidän on oltava armahtavaisia niin kuin taivaallinen Isämme on armahtavainen (Luuk.6:36). Anteeksiantamisemme merkiksi meidän on suhtauduttava myötätuntoisesti niihin, jotka ovat vankilassa ja autettava heitä aloittamaan uutta elämää, kun he pääsevät vapauteen.

Toinen rukousaihe koskee nuoria naisia ja miehiä, että he vapaasti ja iloisesti noudattaisivat saamaansa kutsumusta. Elämäntehtävät ovat monenlaisia. Jumala on antanut jokaiselle ihmiselle oman elämäntehtävän. Jos joku on ottanut sen Jumalalta vastaan kutsumus- ja kuuliaisuuden tehtävänä ja hoitaa sitä uskollisesti, hän tavallaan todistaa elämällään Kristuksesta ja hänen pelastuksen sanomastaan. On myös erityinen kutsumus astua kirkon palvelukseen pappina ja sääntökuntasisarena tai -veljenä. Heitäkin tarvitaan. Jolla on korvat, se kuulkoon Kristuksen kutsun.

isä Frans Voss, SCJ

Verbi Dei sono
Schola cantorum

Gregoriaanista laulua häihin, hautajaisiin ja muihin tilaisuuksiin.
Gregorian chant for weddings, funerals and other occasions. Yhteys,
Contact: Markus Mäkelä 044-5021206.

Nuorille

“Tapaaminen Jeesuksen kanssa”

Jeesus ja hyvä rosvo
(Luuk. 23:39-43)

Toinen ristillä riippuvista pahantekijöistä herjasi hänkin Jeesusta. Hän sanoi: “Etkö sinä ole Messias? Pelasta nyt itsesi ja meidät!

”Mutta toinen moitti häntä: “Etkö edes sinä pelkää Jumalaa, vaikka kärsit samaa rangaistusta? Mehän olemme ansainneet tuomiomme, meitä rangaistaan tekojemme mukaan, mutta tämä mies ei ole tehnyt mitään pahaa.”

Ja hän sanoi: “Jeesus, muista minua, kun tulet valtakuntaasi.”

Jeesus vastasi: “Totisesti: jo tänään olet minun kanssani paratiisissa.”

Kommentti

Jeesuksen vierellä on kaksi ristiinnaulittua rosvoa. He esittävät koko ihmiskuntaa. Molemmat ovat syntisiä ihmisiä. Keskellä heitä Herramme haluaa nimenomaan pelastaa molemmat, eli jokaisen ihmisen. Jeesus tarjoaa ristillä pelastusta koko ihmiskunnalle. Vastaukset ovat erilaiset. Jotkut haluavat saada ilmaisen lahjan vastaamalla katuvin sydämin. Toiset eivät halua, tieten tahtoen. Surullinen mysteeri ja yhtä aikaa suuri vastuu. Ihminen voi vastata Jumalalle myönteisesti tai kielteisesti.

Tässä tapauksessa toinen kahdesta rosvosta katuu omia syntejään kärsiessään Jeesuksen kanssa. Hänen katumuksensa on täynnä toivoa. Siitä seuraa nöyrä ja selvä pyyntö: “Muista minua, kun tulet valtakuntaasi”. Jeesus vastaa nopeasti jumalallisella tavalla: “Tänään”. Jumalan aika on nykyinen hetki. Nyt hän antaa armoa, nyt hän pelastaa minut. Jumalallinen anteliaisuus on ääretöntä.

Mekin olemme Jeesuksen kanssa ristillä, erityisesti messuun osallistuessamme, ainakin sunnuntaisin. Messun alussa, katsoen suoraan Jeesukseen sanomme: “Herra, armahda; Kristus, armahda”. Hyvä rosvo, vanhan perinteen mukaan nimeltään Dismas, osallistui Jeesuksen uhriin. Vertauksin voin kuvitella, että hän eli suoraan ensimmäistä messua. Yksi messu riitti hänelle taivaaseen pääsyyn.

Oi Jeesus, auta minua osallistumaan hyödylliseksi ainoaan ja toistamattomaan Jeesuksen uhriin messussa kuten hyvä rosvo, katuvin sydämin, toivoen paratiisin lahjaa.

isä Raimo Goyarrola

Rukoilkaamme...

• **Elokuu**

Että vankeja kohdeltaisiin oikeudenmukaisesti ja että heidän arvokkuuttaan ihmisinä kunnioitettaisiin.

Että monet nuoret saisivat kutsun seurata Kristusta ja olisivat valmiit julistamaan evankeliumia ja todistamaan siitä kaikkialla maailmassa

• **Syyskuu**

Että poliittiset johtajat olisivat rehellisiä ja toimisivat vilpittömästi ja totuutta kunnioittaen.

Että kristilliset seurakunnat olisivat valmiit lähettämään pappeja ja maallikoita lähetystyöhön ja että ne lisäisivät aineellista tukeaan kaikkein köyhimmille kirkoille.

• **Augusti**

Att alla fångar behandlas rättvist och att deras mänskliga värdighet respekteras.

Att många ungdomar blir kallade att följa Kristus och att de blir beredda att förkunna och vittna om Evangeliet i hela världen.

• **September**

Att de politiska ledarna alltid är ärliga och handlar med integritet och kärlek till sanningen.

Att de kristna församlingarna är redo att sända ut missionärer - präster och lekmän - samt att de ökar sitt konkreta stöd till de fattigaste kyrkorna.

Mielipiteitä

Isä Matteo

Huolehtikaa seurakunnasta, jonka Herra omalla verellään on itselleen lunastanut.” (Ap.t. 20:28) ”Kaitkaa sitä laumaa, jonka Jumala on teille uskonut. Olkaa laumanne esikuvana. Silloin te ylimmän paimenen ilmestyessä saatte kirkkauden seppeleen, joka ei kuihdu.” (1. Piet. 5:2-4)

Oletko seurannut italialaista televisiosarjaa ”Isä Matteon tutkimuksia” (TV 2, maanantaista perjantaihin)? Ohjelma on opettanut minulle paljon Jeesuksen seuraamisesta ja Jumalan tahdon tekemisestä. Ohjelma on huolellisesti tehty ja se tunnustaa avoimesti kristillistä, katolista uskoa. Isä Matteo on lempeä, ymmärtäväinen ja hyväntahtoinen katolinen pappi, joka selvittää rikoksia ja paljastaa sydänten salaisuuksia italialaisessa Gubbion kaupungissa. Juuri Gubbiossa pyhä Franciscus Assisilainen kesytti vaarallisen suden. Isä Matteo on mainio kristityn esikuva meille kaikille, ei ainoastaan katolisille papeille. Hän opettaa, että viha on pahin vankila; meidän pitää rakastaa erotuksetta kaikkia lähimmäisiämme, sillä jokainen ihminen on Jumalan kuva. Herrallemme Jeesukselle kukaan ei ole toivoton tapaus. Ripittäytyjälle isä Matteo sanoo rauhallisesti: ”Meillä on kaikki aika käytettävissämme.”

Hyvä Paimenemme puhuu meille monin tavoin, ei ainoastaan Raamatussa ja hengellisten kirjojen sivuilla, vaan myös kristillisten romaanien, elokuvien ja televisiosarjojen kautta. ”Sinulle, ihminen, on ilmoitettu, mikä on hyvää. Vain tätä Herra sinulta odottaa: tee sitä mikä on oikein, osoita rakkautta ja hyvyyttä ja vaella valvoen, Jumalaasi kuunnellen.”(Miika 6:8)

Hannele Kotka

Kirjat

Kaikki Mariasta

Marjatta Jaanu-Schröder on kirjoittanut kirjan Neitsyt Mariasta, nimeltään Ruusuja Neitsyt Marialle, alaotsikkona Matkalla Jumalanäidin kanssa.

Kirjan nimi antaa aiheen odottaa paljon ja monenlaista tietoa Neitsyt Mariasta, eikä lukija todellakaan pety. Marian kunnioituksen leviäminen alkukirkosta läpi vuosituhansien, hänen ilmestymisensä eri puolilla maailmaa ja hänelle omistettujen kirkkojen ja juhlien runsaus tulevat hyvin esille. Kaikessa kuuluu myös kirjoittajan oma ääni ja hänen syvä, henkilökohtainen suhteensa Jumalanäitiin.

Kirjan sisällysluettelo antaa selkeän kuvan siitä, mitä kaikkea näihin 160 sivuun on saatu mahtumaan: Näkeminen, Rakastaminen, Kunnioittaminen, Seuraaminen, Turvautuminen, Rukoileminen. Kaikki, mitä olemme halunneet tietää Mariasta, ilmaistuna selkeästi ja yksinkertaisesti. Kaikki ilmaistuna selkeästi ja yksinkertaisesti. On selvää, että mihinkään syvällisiin teologisiin selityksiin tai pohdintoihin ei ole pyritty, mutta se ei ole edes tarpeen. Kirja tällaisenaan toimii erinomaisena oppikirjana ja sen lähdeluettelosta voi halutessaan poimia tienviittoja laajemmalle tutustumiselle. Ennen kaikkea sen arvo on siinä, että tässä on yksiin kansiin mahdutettu kaikki se tieto, mikä on uutta etenkin kirkkoon liittyville, mutta kirja on myös erinomainen lähdeteos kaikille meille, jotka luulemme jo tietävämme Mariasta kaiken. Kahteentuhanteen vuoteen mahtuu paljon sellaista, minkä on jo unohtanut! Siksi olisikin toivonut kirjalle tarkempaa oikolukua, etenkin nimien suhteen olisi oltava tarkkana.

Myös erilaisten sääntökuntien yhteys Marian kunnioitukseen tulee hyvin esille, samoin kuin erilaiset Marian juhlat ja niiden historiallinen tausta. Vatikaanin 2. kirkolliskokouksen mariologisia keskusteluja käydään läpi, eikä unohdeta myöskään kansanhurskauden Mariaa.

Kaikenlaisten ei-katolisten Maria-kirjojen keskellä Ruusuja Neitsyt Marialle on sisältä päin kirjoitettu, itse eletty, eikä siinä yritetä epätoivoisesti ymmärtää ulkopuolisena asiaa, joka on itselle vieras.

Suosittelen kirjaa lämpimästi jokaiseen katoliseen kirjahyllyyn - unohtamatta myöskään ei-katolisia ystäviämme, jotka saavat paljon arvokasta tietoa näiltä sivuilta.

Kirjan on kustantanut Amanda-kustannus, joka on vuonna 2006 perustettu perheyritys ja toimii Valkeakoskella. Se on julkaissut Indonesiaa käsitteleviä kirjoja, mm. Suomi-indonesia-suomi-sanakirjan ja kansantaruja Jaavalta. Toisen ryhmän muodostavat katoliset kirjat, kirjoittajina mm. Outi Kecskeméti ja isä Frans Voss, jolta on tulossa toinen kirja, joka kertoo hänen elämästään katolisena pappina Suomessa.

Tuula Luoma

Harrastukset

Pyhät harrastukset

Jalkapalloa seurataan innokkaasti Vatikaanissakin. Onhan Vatikaani vuonna 2007 perustanut oman Clericus Cup -sarjan paavillisten yliopistojen ja Rooman pappisseminaarien jalkapallojoukkueille. Vuonna 2012 Pontifical North American Collegen Marttyyrit-joukkue kukisti finaalissa Gregorianan. Muutama katolinen uutistoimisto kirjoitti kesäkuussa siitäkin, kuinka "varmasti jopa paavi Benedictus XVI" katsoi sihteerinsä mons. Georg Gänsweinin kanssa televisiosta EM-jalkapallon Saksa-Italia-välieräottelua.

Kesän 2012 jalkapallon EM-kisojen johdosta paavi oli lähettänyt viestin Puolan piispainkokouksen puheenjohtajalle mons. Józef Michalikille. Paavi totesi: "Tämä urheilutapahtuma ei koske vain järjestäjiä, urheilijoita ja joukkueiden kannattajia, vaan eri tavoin ja eri elämänalueilla koko yhteiskuntaa. Kirkkokaan ei voi olla välinpitämätön varsinkaan tällaiseen tapahtumaan osallistuvien hengellisistä tarpeista."

Autuas paavi Johannes Paavali II puhui urheilusta tärkeänä välineenä ihmisen kehityksen ja inhimillisemmän yhteiskunnan rakentamisen kannalta. "Veljeyden merkitys, jalomielisyys, rehellisyys ja ruumiin kunnioittaminen, jotka ovat jokaisen hyvän urheilijan välttämättömiä hyveitä." Ne edistävät hänen mukaansa sellaisen yhteiskunnan rakentamista, jossa vihamielisyyden ja yhteenotot korvaa toisten kohtaaminen ja reilu kilpailu. Näin ymmärrettynä urheilu ei ole päämäärä, vaan väline. Se saa ihmisen laittamaan parhaansa peliin ja välttämään sitä, mikä voi tuottaa vaaraa tai vahinkoa itselle ja muille.

Myös paavi Benedictus XVI muistutti, että erityisesti joukkueurheilu on koulu, jossa opitaan toisten kunnioittamista, itsensä uhraamista koko joukkueen hyväksi ja jokaisen jäsenen lahjojen huomioon ottamista. Se opettaa voittamaan itsekkyyttä ja antamaan tilaa veljeydelle ja rakkaudelle, joka yksin voi edistää aitoa kaikille yhteistä hyvää.

Paavi Benedictus XVI toivoi, että EM-jalkapallotapahtuma olisi ilmaus "jaloimmista ihmisen hyveistä ja teoista, rauhan ja vilpittömän ilon hengessä". Uutisissa olleet rasistiset välikohtaukset tai kannattajien tappelut eivät tietenkään olleet tästä paras esimerkki.

Kesän kunniaksi tahdon (pilke silmäkulmassa) kehua omaa katolista harrastustani. Neulominen on trendikästä, sanoo Talouselämä -lehti 24.6. jutussa "Kudo työhuolesi pois". Käsityöt virittävät luovuutta ja ongelmanratkaisukykyä, tarjoavat mielekästä tekemistä sekä älyllisiä ja taidollisia haasteita. Käsillä tekeminen rentouttaa ja auttaa purkamaan stressiä. Se auttaa myös keskittymään. Näin Talouselämä tiivisti neulomisen hyödyt. Ja miksi neulominen sopii katolilaisille?

Jalkapallo tuskin esiintyy kirkkotaiteessa, mutta neulominen esiintyy. "Buxtehuden madonna", mestari Bertram Mindeniläisen alttarimaalaus noin vuodelta 1400, esittää Neitsyt Marian kutomassa paitaa suljettuna neuleena neljällä puikolla. Neulova Madonna löytyy myös Italiasta esimerkiksi Ambrogio Lorenzettin (n. 1345), Vitale degli Equin (n. 1425-1450) ja Tommaso de Modenan (n. 1345-1355) maalauksista. Suomen käsityöhistoriassa taas esiintyy joskus tieto tai ainakin valistunut arvaus, että neulomisen toivat Suomeen Naantalin birgittalaisluostarin nunnat. Totta kai minä neulon - Neitsyt Mariakin osaa neuloa ja neulominen on osa Suomen katolista historiaa...

Katri Tenhunen

Hattulan pyhiinvaellus täyttää 30 vuotta!

Niin kauan on siitä, kun dominikaani-isä Martti Voutilainen ja muutamat maallikot aloittivat tämän jokasyksyisen perinteen.

Hattulan keskiaikaisessa Pyhän Ristin kirkossa vietetään **lauantaina 15. syyskuuta 2012** katolinen pyhän ristin kunnioittamisen ja kantamisen hartaus.

Messu Pyhän Henrikin katedraalissa vietetään klo 9.00 ja bussi Hattulaan lähtee messun jälkeen kirkon edestä. Pysähdytään myös Pyhän Marian kirkon kulmalla bussin 18 pysäkillä.

Hartaus alkaa Hattulassa klo 12.00. Sitä ennen on kirkon maalausten ja veistosten esittely. Hartauteen kuuluvan ristinkantamisen ja ruusukkorukouksen jälkeen Hattulan seurakunta tarjoaa kahvit. Takaisin Helsingissä ollaan klo 15 jälkeen.

Edestakainen matka maksaa 25 euroa. Ilmoittautuminen Katoliseen tiedotuskeskukseen p. 09-6129470 tai sähköpostilla kaarina.koho@catholic.fi

Pyhiinvaelluksen järjestävät Maallikkodominikaanit ja Academicum Catholicum.

Ihmiset & Teot

Sigrid Undset
- kirjailija, nobelisti, katolilainen, äiti

Sigrid Undset on eräs Pohjoismaiden tunnetuimmista naiskirjailijoista, nobelisti, katolisuuteen kääntynyt, dominikaanitertiaari, jonka syntymästä tänä vuonna tulee kuluneeksi 130 vuotta.

Oli hyvin vähällä, ettei Sigrid Undset syntynyt Roomassa. Hänen isänsä Ingvald Undset oli tunnettu norjalainen arkeologi, joka tanskalaisen vaimonsa kanssa matkusti heti häiden jälkeen opintojaan jatkamaan Roomaan. Hän kuitenkin sairastui siellä lavantautiin eikä kestänyt sikäläistä ilmastoa, vaan joutui palaamaan Tanskaan. Sigrid syntyi parin esikoisena Kalundborgissa 20. toukokuuta 1882. Kun Sigrid oli kaksivuotias perhe muutti Norjaan silloisen Kristianian, nykyisen Oslon, esikaupunkialueelle. Lapsuusvuosiaan ja -kesiään Sigrid piti elämänsä onnellisimpana aikana. Näistä vuosista hän myöhemmin kirjoitti lapsuudenkuvauksen "Elleve år" (Yksitoista vuotta). Sigrid kulki isän kanssa, luki ja keskusteli tämän kanssa ja haaveili tulevansa arkeologiksi ja työskentelevänsä isän kanssa yhdessä. Todennäköisesti Sigridin kiinnostus keskiaikaan ja sen mukana katolisuuteen syntyi jo näinä vuosina.

Isän terveys kuitenkin huononi koko ajan ja perhe joutui toistuvasti muuttamaan, aina pienempään ja köyhempään asuntoon. Sigridiä pilkattiin hänen vanhanaikaisten vaatteittensa ja puhetyylinsä takia, hän kun oli oppinut aikuisten tavan puhua selkeästi ja asiallisesti. Hänen olikin opittava toinen kieli leikkiessään ulkona muiden lasten kanssa. Isä kuoli, kun Sigrid oli 12-vuotias ja edessä olivat vaikeat vuodet. Äiti ja kolme tytärtä joutuivat myymään huonekaluja ja perintöesineitä pystyäkseen jatkamaan elämäänsä. Myöhemmin Sigrid pyrki ostamaan takaisin isänsä keräämiä antiikkiesineitä ja kirjoja.

Sigrid aloitti vuonna 1897 opinnot kauppaopistossa, josta hän valmistui seuraavana vuonna. Helmikuussa vuonna 1899 hän sai paikan konttoristina, hän teki kuutena päivänä viikossa yhdeksän tunnin työpäivää, hänellä oli kahden viikon kesäloma ja palkkaa 30 kr/kk. Täällä hän tutustui täysin uudenlaisiin ihmisiin, köyhiin nuoriin naisiin, jotka asuivat ahtaasti pienissä pensionaateissa, kituuttivat pienellä palkalla ja haaveilivat miehestä, kodista ja lapsista.

Sigridin tulot olivat perheelle elintärkeitä ja kun perhe vuonna 1901 jälleen kerran muutti, olivat olosuhteet parantuneet jo niin paljon, että Sigrid sai oman huoneen. Se oli tosin hyvin pieni, mutta se oli hänen omansa, missä hän voi rauhassa kirjoittaa öisin. Sigrid oli hylännyt nuoruutensa toiveet tulla taiteilijaksi, mihin hänellä myös oli lahjoja ja todennut, että kirjoittaminen oli hänen ominta aluettaan, kirjailija hänestä oli tuleva. Hän kirjoittaa keskiaikaan sijoittuvan romaanin, joka tulee kustantajalta takaisin. Kahvin ja tupakan voimalla valvotut yöt auttavat kuitenkin niin paljon, että vuonna 1907 Sigridin esikoisromaani "Fru Marta Oulie" näkee päivänvalon. Kirja alkaa rohkeasti "Olen ollut uskoton miehelleni", ja herättääkin suurta huomiota tällä rohkeudellaan.

Sigrid on kuitenkin palkkatyönsä ja valvottujen öiden jälkeen niin huonossa kunnossa, että lääkäri vakavasti varoittaa häntä jatkamasta samaan tyyliin. Sigrid lopettaakin työnsä insinööritoimistossa ja saatuaan apurahan matkustaa 27-vuotiaana Roomaan, josta tulee hänen henkinen kotikaupunkinsa, se, jonka hän tuntee jo isänsä kertomuksista. Täällä hän tutustuu itseään 13 vuotta vanhempaan taidemaalariin Anders Castus Svarstadiin, joka on naimisissa ja kolmen lapsen isä. Rakkaus on molemminpuolista ja kiihkeää. Svarstad oli jo aikaisemmin ajatellut avioeroa, mutta nyt rakastuminen Sigridiin pani asioihin vauhtia. Avioeron astuttua voimaan Sigrid ja Anders vihittiin hiljaisesti Norjan konsulaatissa 30. kesäkuuta 1912. Vihkimisen jälkeen he matkustivat Englantiin, maahan, johon Sigrid rakastui, ja sieltä takaisin Roomaan, missä esikoinen Anders syntyi tammikuussa 1913.

Viiden vuoden aikana Sigrid oli julkaissut jo kuusi kirjaa ja lukemattomia muita kirjoituksia. Nyt hän halusi keskittyä olemaan vaimo ja ennen kaikkea äiti, mitä hän piti naisen tärkeimpänä tehtävänä. Arki pienen lapsen kanssa ylhäällä ullakkohuoneessa oli kuitenkin aivan muuta kuin mitä romanttinen seurusteluaika oli ollut. Pikku Anders sairasteli jatkuvasti, Sigrid joutui raahaamaan lämmintä vettä vauvan ja pyykin pesuun alakerrasta jyrkkiä portaita ja kuivaamaan pyykkiä kaminan lämmössä. Lapsi, joka oli syntynyt viisikiloisena painoi huhtikuun lopulla enää kolme kiloa ja Sigrid matkusti epätoivoissaan Norjaan vauvan kanssa. Siellä tämä alkoikin vahvistua ja toipui nopeasti.

Sigrid, jolle velvollisuudentunto ja äitiys olivat hyvin tärkeitä, tarjosi kodin myös miehensä kolmelle edellisen avioliiton lapselle mikä lisäsi hänen vastuutaan. Lisäksi Sigridin toinen lapsi, 1915 syntynyt tytär Maren, jota kutsuttiin Mosseksi, ei kehittynyt normaalisti. Hän oli tavallisen pikkutytön näköinen, mutta eleli omissa maailmoissaan. Hän sai ankaria kouristuskohtauksia ja muina aikoina takertui äitiinsä haluten vähän väliä tämän syliin. Myöskin Svarstadin nuorin poika edellisestä avioliitosta oli hitaasti kehittynyt eikä pystynyt tulemaan toimeen itsenäisesti.

Perhehuolet painoivat Sigridiä ja lisäksi kasvoi tarve jälleen kirjoittaa. Hän palasi nuoruusvuosiensa tapaan kirjoittaa yöllä tupakan ja vahvan mustan kahvin voimalla tyytyen parin tunnin yöuneen. Kolmatta lastaan odottaessaan Sigrid oli niin kuolemanväsynyt, että hän jo pelkäsi kuolevansa lapsivuoteeseen. Lisäksi häntä painoi se, ettei hän ollut pystynyt täyttämään itselleen asettamiaan tavoitteita: olla hyvä perheenäiti ja lisäksi kirjailija. Myös puolisoiden välit alkoivat viiletä. Sigridistä tuntui, että mies vältteli vastuuta perheestään ja lisäksi tämä oli alkanut kirjoitella juutalaisvastaisia juttuja sanomalehtiin. Sigrid muuttikin pikku Andersin ja Mossen kanssa Lillehammeriin, missä hänen kolmas lapsensa Hans syntyi. Tämä erillään asuminen jatkui kuin itsestään ja kun Svarstadin kolme lasta jäivät isänsä luo, Sigrid järjesti heille taloudenhoitajan. Hansin synnyttyä Sigrid sai lopulta hankittua myös itselleen apua, taloon tuli sekä kotiapulainen että lapsenhoitaja. Hän osti itselleen talon, jossa he Lillehammerissa asuivat, ja elämä näytti asettuvan rauhallisempiin uomiin.

Sigridillä oli kuitenkin jatkuvasti huono omatunto siitä, että hän ei pystynyt elämään itselleen asettamiensa ankarien vaatimusten mukaan. Hän kaipasi selkeitä ohjeita elämälleen ja katsoi löytäneensä ne katolisesta kirkosta. Hän oli alkanut tutustua katoliseen ajatteluun jo vastavihittynä vaimona vuonna 1912, erityisesti häntä kiinnostivat Hilaire Belloc, Robert Hugh Benson ja G.K. Chesterton. Sigridin mielestä Rooman kirkko ei ainakaan vaikuttanut ärsyttävästi ihmisen järkeen. Sen ulkopuolella koko kristinusko näytti hänestä repeilleeltä ja epäonnistuneelta omeletilta. Myös hänen suuri keskiaikatrilogiansa Kristiina Lauritsantyttärestä auttoi häntä lähestymään katolista kirkkoa, sillä kirjoittaessaan hän oli joutunut tutustumaan aikakauteen ja sen kirkollisiin käytäntöihin perinpohjin. Hän oli kyllästynyt ja väsynyt individualismiin ja materialismiin. Keskiajalla jumalausko oli elävää ihmisten arkielämässä ja kirkolla oli valta ihmisten mielten yli. Sigrid näki, että kirkko antoi selvät ja oikeat ohjeet ihmisille siitä miten menetellä, vaikka niiden mukaan ei aina ollutkaan kovin helppo elää.

Sigrid tutustui ruotsalaiseen kirjaili-

jaan Helene Nyblomiin, joka myös oli kääntynyt katolisuuteen. Hän kirjoitti tälle itseään 40 vuotta vanhemmalle naiselle pitkiä kirjeitä, joissa hän kertoi elämästään, kävi läpi hankalia kysymyksiä ja pyysi neuvoja. Nyblomin kehoituksesta hän otti yhteyttä Kristianiassa asuvaan pater Karl Kjelstrupiin ja alkoi käydä tämän luona säännöllisessä opetuksessa. Joka toinen torstai Sigrid matkusti Lillehammerista Kristianiaan, missä katekismusta käytiin läpi kohta kohdalta kysymyksin, vastauksin ja keskusteluin, kunnes Sigrid oli valmis ottamaan lopullisen askeleen ja liittymään kirkon jäseneksi.

Tämä ei kuitenkaan tapahtunut niin nopeasti kuin Sigrid oli luullut. Esteenä oli hänen avioliittonsa eronneen miehen kanssa, jonka entinen vaimo oli vielä elossa. Sigridin oli siis erottava Svarstadista, mikä ei ollut hänelle kovin vaikeaa, itse asiassa he olivat eläneet erillään jo monta vuotta. Svarstadilla itsellään ei ollut uskonnollista vakaumusta, hän oli eronnut valtionkirkosta jo yli 20 vuotta aikaisemmin.

Piispa hyväksyi Sigridin anomuksen 30. lokakuuta 1924 ja hänet otettiin kirkkoon pyhäinpäivänä 1. marraskuuta 1924 Hamarin pienessä Pyhän Thorfinnin kappelissa. Nyt hänen elämäänsä tuli uusia kuvioita. Hän kirjoitti uutterasti katolisista aiheista kirkon lehteen, kävi keskustelua myös muiden lehtien palstoilla ja osallistui kaikin tavoin kynällään uuden hengellisen kotinsa elämään. Hän tutustui myös dominikaaneihin ja Tuomas Akvinolaista hän oli arvostanut nuoruudestaan saakka.

Pyhän Tuomas Akvinolaisen päivänä 7. maaliskuuta 1928 Sigrid Undset liittyi dominikaanisääntökuntaan tertiaarina, kolmannen sääntökunnan jäsenenä, ja otti nimen sisar Olavi. Se oli salaisuus, edes perhe ei sitä tiennyt. Se oli hänen omaa hengellistä elämäänsä. Dominikaanit olivat palanneet Norjaan seitsemän vuotta aikaisemmin vuonna 1921, ja heidän luostarissaan Sigrid löysi sekä hengellisen että älyllisen yhteisön. Sääntökunta painotti julistusta ja tietoa ja se tuntui Sigridistä luonnolliselta. Tertiaarina hän eli maailmassa, mutta sitoutui kolmasti päivässä lukemaan hetkirukoukset, joiden kautta hän oli hengellisessä yhteydessä luostariveljiin ja -sisariin. Hän suri sitä, että oli yksinäinen katolilainen ja niin kaukana kirkosta, että jokapäiväinen messuun osallistuminen oli mahdotonta. Hän koki kuitenkin perheessään kaksi suurta ilonaihetta: hänen tytärpuolensa Ebba liittyi katoliseen kirkkoon 1928, ja 15. toukokuuta 1929 Sigridin 73-vuotias äiti seurasi tytärtään kirkon helmaan.

Syksyllä 1928 Sigrid Undsetille myönnettiin Nobelin kirjallisuuspalkinto. Palkintorahoista hän perusti Maren Charlotte Undset Svarstadin rahaston, jonka tehtävänä oli auttaa kehitysvammaisten lasten vanhempia hoitamaan lapsensa kotona. Lisäksi hän lahjoitti 15 000 kruunua kirjailijoiden tukirahastoon. Hän halusi auttaa myös kirkkoa, ja asiaa mietittyään lahjoitti 60 000 kruunua ns. St. Gudmunds-rahastoon, joka auttoi köyhien katolisten perheiden lapsia opiskelemaan katolisissa kouluissa.

Sigrid Undset ei nytkään säästynyt rahahuolilta. Hän ansaitsi kyllä hyvin, mutta ei tarpeeksi. Hän jakoi rahaa perheelleen, ystävilleen, kirkolle, ja lukemattomille avunpyytäjille, jotka kääntyivät hänen puoleensa. Lisäksi Saksasta lakkasi tulemasta rahaa, sillä hän oli joutunut natsien mustalle listalle kirjoitettuaan saksankielisen artikkelin, jossa murskasi natsien rotuopit. Hänen kirjojaan ei enää saanut painaa eikä hänelle maksettu erääntyneitä tekijänpalkkioita. Metro-Goldwyn-Maier halusi ostaa Kristiina Lauritsantyttären esitysoikeudet, mutta Sigrid kieltäytyi myymästä niitä. Hän ei luottanut siihen, että Hollywood tekisi oikeutta hänen teokselleen. Edes tarjottu 50 000 dollaria ei saanut häntä myöntymään. Kirja filmattiinkin vasta 1990-luvulla ja silloin Norjassa.

Sigrid tunsi tulleensa vanhaksi. Hän suostui kuitenkin lukuisten pyyntöjen jälkeen Norjan kirjailijayhdistyksen puheenjohtajaksi, vaikka oli niin väsynyt, että samana syksynä pyörtyi päivällispöydässä. Hänen tyttärensä Maren, Mosse, ei enää heränny eräänä tammikuisena aamuna 1939. Arki muuttui helpommaksi, mutta kuten niin usein käy, Sigrid kaipasi tuttua taakkaa. Hän toivoi, että edes hetkeksi olisi voinut saada tyttärensä takaisin.

Talvisodan syttyessä Sigrid, jolla oli Suomessa paljon kirjailijaystäviä, myi kultaisen Nobel-mitalinsa, antoi rahat Suomen lapsille ja otti itse hoiviinsa kolme suomalaista sotalasta. Heidät jouduttiin kuitenkin sijoittamaan muualle, kun Saksa hyökkäsi Norjaan huhtikuussa 1940. Sigrid, jonka pelättiin joutuvan saksalaisten käsiin ja näiden panttivangiksi kuuluisuutensa takia, joutui pakenemaan lapsineen Ruotsiin. Tukholmaan saavuttuaan hän sai kuulla, että hänen vanhin poikansa Anders oli ammuttu taistelussa saksalaisia vastaan. Surustaan huolimatta Sigrid oli ylpeä pojastaan, joka oli kaatunut sankarina isänmaan puolesta.

Sigrid saapui Tukholmaan 10. toukokuuta ja matkusti 13. heinäkuuta Yhdysvaltoihin Moskovan, Vladivostokin ja Japanin kautta. Hän teki pitkän esitelmäkiertueen ja asettui sitten New Yorkiin, missä hän ensimmäisen kerran aikuisena oli vastuussa vain itsestään. Kukaan ei tuntenut häntä kadulla eikä hänellä ollut suurta perhettä huollettavanaan. Kirjoista ja lehtiartikkeleista hän sai tuloja, joiden turvin hän eli säästeliäästi, koska kotona Norjassa oli pulaa kaikesta. Hän palasi Osloon 30. heinäkuuta 1945.

Sigridin elämänhalu oli kuitenkin sammunut Andersin kaatumisen myötä. Hän oli väsynyt ja pettynyt. Hitler oli kukistunut, mutta maailma ei ollut muuttunut paremmaksi. Sigrid Undset kuoli hiljaisesti jonkin aikaa sairastettuaan 10. kesäkuuta 1949, vain 67-vuotiaana.

Tuula Luoma

Kirjat

Jason Lepojärven kirja Ruumis Jumalan kuvana

Kauan odotettu Jason Lepojärven kirja Ruumis Jumalan kuvana (KATT 2012) on erittäin tervetullut lisä Katolisen tiedotuskeskuksen Fidelium-sarjaan. Kyseessä on ensimmäinen suomenkielinen johdatus edesmenneen paavi Johannes Paavali II:n (1920–2005) ruumiin teologiaan, ja kirjan takakansi onkin täynnä suurten nimien suosituksia.

Jotain ruumiin teologian tärkeydestä kertoo George Weigelin lausuma, jonka mukaan Johannes Paavali II:n ruumiin teologia on kuin teologinen aikapommi, joka odottaa räjähtämistään joskus kolmannella vuosituhannella. Sanoisin, että räjähdys vaatii nimenomaan populaareja teoksia, jotka tekevät slaavilaisen paavin ajattelun jokaiselle ymmärrettäväksi. Vuosina 1979–1984 pidettyjen paavin keskiviikkoaudienssien ruumiin teologiaa käsitelleiden katekeesien sisältö on filosofista ja vaikeaa, eikä alkuperäistekstiä ole saatavilla suomeksi.

Nyt Jason Lepojärvi on kuitenkin tehnyt sen, minkä Christopher West on tehnyt englanninkielisessä maailmassa ja Ksawery Knotz paavin kotimaassa Puolassa: Johannes Paavali II:n vuosikymmenien pohdinnan ja pastoraalisen kokemuksen hedelmät ovat ulottuvillamme lyhyehkön, helppolukuisen kirjan muodossa. Tämän kirjan ei pitäisi kiinnostaa vain katolilaisia, vaan jokaista, jolla on ruumis.

Pro gradu -tutkielmaansa nojaten Lepojärvi esittelee asiantuntevasti mutta samalla kevyesti huumorilla höystettynä Karol Wojtyłan elämäntarinan, teatteritaustan, filosofiset lähtökohdat ja teologisen ajattelun syvyydet. Toisen maailmansodan kauhut kokenut Wojtyła halusi jo nuorena antautua ihmisen asialle - ymmärtää ja palvella ihmistä.

Lepojärvi nostaa erityisesti esiin jumalankuvallisuuden näkökulman, joka kieltämättä oli yksi Wojtyłan ajattelun kiinnekohdista: 1. Mooseksen kirjan mukaan ihminen on luotu Jumalan kuvaksi. Mutta siinä ei vielä ole kaikki. Wojtyła ei tyydy selittämään jumalankuvallisuutta pelkäksi sielun ominaisuudeksi (järki ja vapaa tahto), vaan hän kiinnittää huomiota avainjakeen (1. Moos. 1:27) loppuosaan: mieheksi ja naiseksi hän loi heidät.

Ihminen onkin Jumalan kuva kaikessa sukupuolisuudessaan ja ruumiillisuudessaan.

Ihminen on Jumalan kuva myös siinä, että hänet luotiin persoonien yhteydeksi tai kommuunioksi (communio personarum) - niin kuin kolminainen Jumala on communio personarum, niin myös mies ja nainen kutsuttiin alusta asti muodostamaan ”pyhä kommuunio”: ”mies jättää isänsä ja äitinsä ja liittyy vaimoonsa, niin että he tulevat yhdeksi lihaksi” (1. Moos. 2:24). Miehen ja naisen lihallinen yhdistyminen on - tai ainakin se voi olla ja sen kuuluisi olla - ikään kuin jälkimakua paratiisista. Se on myös esimakua taivaasta, jonka onnea Jeesus niin usein vertasi hääjuhlan iloon.

Lukija joutuu väkisinkin harkitsemaan uudestaan median antamaa kuvaa Johannes Paavali II:sta seksikielteisenä ultrakonservatiivina. Paavi ei halunnut sitoa ihmisiä vaan vapauttaa heidät. Ruumiin viettien ja himojen orjallinen seuraaminen ei ole vapautta, vaan vapautta on kyky hallita itseään. Se, joka on itsensä herra, voi myös antaa itsensä toiselle aidoksi lahjaksi. Johannes Paavali II:n suosikkisitaatin sanoin (Gaudium et spes 24) ihminen löytää itsensä vain tekemällä itsestään vilpittömän lahjan (sincerum donum sui).

Lepojärvi kiinnittää huomiota myös paavin toiseen lempisitaattiin (GS 22): Kristus paljastaa ihmisen ihmiselle itselleen. Kristuksessa Jumala otti ruumiin ja yhdistyi siten jollain lailla jokaiseen ruumista kantavaan ihmiseen.

Kristus teki ruumiistaan lahjan morsiamelleen kirkolle: ensin viimeisellä ehtoollisella, sitten ristillä, ja yhä uudelleen jokaisessa messussa. Kristus on Jumalan kuva (Kol. 1:15, 2. Kor. 4:4), hänen ruumiinsa tekee näkyväksi näkymättömän Jumalan. Samalla se paljastaa, mitä on täydellinen ja todellinen ihmisyys: lahjaa ja kommuuniota, Jumalan kaltaisuutta, elämää antavaa rakkautta loppuun asti (Joh. 13:1).

Ruumis Jumalan kuvana on virkistävä ja erilainen kirja. Se haastaa lukijaansa tajuamaan arvokkuutensa ja miettimään ruumiinsa arvoa. Jos joku esimerkiksi luulee olevansa liian ruma ollakseen Jumalan kuva, miettiköön vaikkapa ruoskittua ja veristä Kristusta, kipujen miestä, ”josta kaikki käänsivät katseensa pois” (Jes. 53:3). Jumala on rakkaus (1. Joh. 4:8,16), ja Kristuksen uhri on meille esikuva siitä, että rakkaus on itsensä antamista (Ef. 5:1–2,25).

Emil Anton

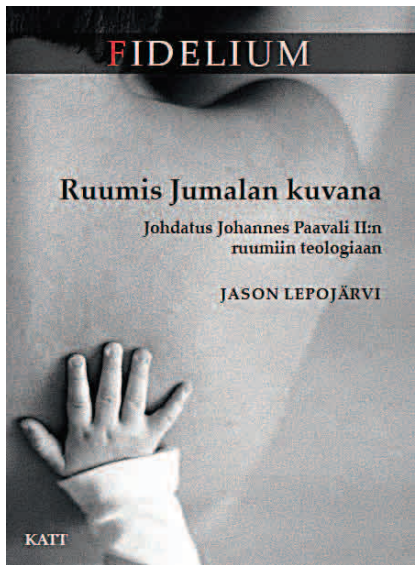

Tapahtumat

A fuller life in the Holy Spirit

On June 15th-17th the Lord showed us his love and blessed us with the visit of Charles Whitehead. He is the chairman of the National Service committee of the Catholic Charismatic Renewal in England, previous president of the Worldwide Catholic Charismatic Renewal and current adviser member of ICCRS.

We started with the celebration of the Mass of the Sacred Heart, followed by Adoration.

During the weekend Whitehead gave three talks which were aimed as a follow-up to last spring's seminar "Life in the Holy Spirit". He used practical examples on how to have a fuller life in the Holy Spirit, how to walk in the Spirit and how Unity is empowering.

The Lord's presence was tangible during the praise before the talks and the prayer meeting on Sunday afternoon. On Saturday we received individual prayer and Charles Whitehead shared the Sunday gospel during the evening Mass.

We thank the Lord who sent us a messenger of the Good News so that after being build up, we in turn can be His messengers.

Sing to the Lord a new song, for he has done marvellous things. (Ps 98:1)

Täydempi elämä Pyhässä Hengessä

Viikonloppuna 15.-17. kesäkuuta Jumala osoitti meille rakkauttaan siunaamalla meitä Charles Whiteheadin vierailulla. Whitehead on Englannin Katolisen karismaattisen uudistumisen kansallisen komitean puheenjohtaja, entinen Maailman katolisen karismaattisen uudistumisen presidentti ja nykyinen ICCRS:n neuvonantajajäsen.

Aloitimme viettämällä Pyhän sydämen messua, jota seurasi adoraatio. Viikonlopun aikana vieraamme piti kolme puhetta, jotka oli tarkoitettu jatkamaan viime kevään Elämä Pyhässä Hengessä –seminaarin opetusta. Hän esitti käytännön esimerkkejä siitä, kuinka voi saada täydemmän elämän Pyhässä Hengessä, kuinka vaeltaa Hengessä ja kuinka yhteys vahvistaa meitä.
Herran läsnäolo oli käsin kosketeltavaa ylistyksen aikana ennen puheita ja sunnuntailtapäivän rukouskokousta. Lauantaina oli henkilökohtainen rukouspalvelu, ja Charles Whitehead puhui sunnuntain evankeliumista illan pyhässä messussa.

Kiitämme Luojaa, joka lähetti meille hyvän sanoman tuojan, niin että me uudesti rakennettuina voimme itse olla Hänen sanansaattajiaan.

Laulakaa Herralle uusi laulu, sillä Hän on tehnyt ihmeellisiä tekoja. (Ps. 98.1)

Paavi Benedictus XVI sai valmiiksi kolmannen Jeesus Nasaretilainen -kirjansa

Vatikaanin lehdistötoimiston tiedote kertoo, että paavi Benedictus XVI on saanut valmiiksi Jeesus Nasaretilainen -kirjansa kolmannen osan. Se käsittelee Jeesuksen lapsuuskertomuksia. Saksaksi kirjoitettua kolmatta osaa käännetään parhaillaan useille kielille. Tarkoitus on, että kirja julkaistaan samanaikaisesti useilla maailmankielillä, mutta julkaisuajankohdasta ei vielä ole tarkempaa tietoa.

KATT/News.va

Seniorit

Tiistaina 14. elokuuta messu Pyhän Henrikin katedraalissa klo 14 ja sen jälkeen tapaaminen seurakuntasalissa syyskauden alkajaisten merkeissä. Tervetuloa!

Amanda-kustannuksen katolisia kirjoja

- Marjatta Jaanu-Schröder: Ruusuja Neitsyt Marialle, Matkalla Jumalanäidin kanssa
- Outi Kecskeméti: Katolista terminologiaa
- Henrik Roelvink OFM: Kuka sinä olet, Jumala, ja kuka minä olen?
- Frans Voss SCJ: Ajatuksia elämästä

Katolisessa kirjakaupassa, kirja- ja nettikaupoissa, kustantajalta. www.amanda-kustannus.fi

En sommarbön

Gud, du har skapat sommaren för en tid av förnyelse och nytt liv.

Blommorna, grönskan och det vackra i naturen är förnyelsens symboler och element.

Du vill för oss alla visa att det nya livet i sig själv är vackert.

Sommaren är också en tid av vila och förnyelse för oss alla. Det är en tid att samla krafter för höstens mörker och vinterns köld.

Gud i din godhet håller du oss alla i dina händer och ger det vi behöver, utan att vi ens är medvetna om det.

Vi ber till Dig, låt sommaren också för oss vara en tid av förnyelse, liv och hopp. Låt oss se det vackra omkring oss och din storhet i det skapade.

12.7.2012, en bön av Jan-Peter Paul

Kalevi Vuorela (1935–2012)

Kesäkuun viime päivinä meidät Turun seurakuntalaiset saavutti suruviesti: Kalevi Vuorela oli siirtynyt yllättäen ajasta iäisyyteen 77 vuoden iässä.

Kalevi oli Turun Pyhän Birgitan ja Autuaan Hemmingin seurakunnan tukipylväitä, kaikkien tuntema ja arvostama. Hän oli kotoisin Padasjoelta, jonne aina kesäisin palasi perheineen. 1960-luvulla hän kotiutui Turkuun, jossa teki yhden elämäntyön Turun Tyttölyseon ruotsin kielen opettajana. Leena Casagrande muistelee Vuorelan perhettä: isää, äitiä ja kahta pellavapäistä poikaa, jotka istuivat aina sunnuntaimessussa sillä samalla paikalla, jolla Kalevi ja Ursula myös viimeisen kerran osallistuivat yhdessä messuun 17.6.2012. Leena muistaa myös aina, kuinka sai olla Kalevin kanssa luovuttamassa Turun seurakunnan lahjaa paaville.

Padasjokea Kalevi ei siis ollut hylännyt. Hän suoritti laajaa sukututkimustyötä Virmailan rusthollin suvusta, josta julkaisi mm. kaksi yhteensä lähes 1000-sivuista sukukirjaa, ja vuosikymmeniä joka kesä Virmailan uutiset -lehden. Kalevin julkaisut painettiin myös aina Padasjoen kirjapainossa.

Kalevi oli kääntynyt katolilaiseksi 1957. Turun seurakunnassa hän ehti vaikuttaa neljä vuosikymmentä, ja suorittaa kaikkia tehtäviä, mitkä maallikolle ovat mahdollisia. Itse muistan hänet erityisesti jouluyön messusta, jossa hän monena jouluna luki Jeesuksen syntymän ajankohtaa määrittävän Martyrologiumin. Hän oli usein messuissa lukijana ja koordinoi myös muiden lukijoiden työtä. Hän toimi seurakuntaneuvostossa ja seurakunnan talousneuvostossa. Hiippakunnan hyväksi hän työskenteli mm. Pastoraalineuvostossa ja hiippakunnan historiatoimikunnassa.

Kalevilla oli laaja kielitaito ja hän tunsi kiinnostusta historiaan, etenkin Suomessa toimivan katolisen kirkon historiaan ja myös birgittalaisuuteen. Niinpä hän käänsi lähes kaikki vuonna 1986 Suomeen palanneiden birgittalaissisarten julkaisut. Finlandia Catholica oli hänen pääteoksensa, se kertoo katolisen kirkon historian Suomessa 1700-luvulta vuoteen 1980. Merkittävä työ oli myös Kirkon hetkirukouksen lukukappaleitten kirjat, joiden toimittaminen kysyi paljon aikaa ja kärsivällisyyttä.

Birgittalaissisarten Ystävät ry:n hallituksessa hän toimi 25 vuotta, alkuun sihteerinä ja 14 vuotta puheenjohtajana. Tuona aikana hän toimitti lähes yksinään Birgitan Ystävä -lehteä, jota ehti ilmestyä yhteensä 100 numeroa. Hän kirjoitti suurimman osan artikkeleista itse, taittoi ja varusti usein itse ottamillaan kuvilla. Muutenkin hänellä oli suuret ansiot sisarten työn tunnetuksi tekemissä ja sisarten kotouttamisessa Suomeen ja Turkuun.

Vuonna 1996 Kalevi kutsuttiin Jerusalemin Pyhän Haudan ritarikuntaan, jossa hän kohosi komentajaritariksi myöhemmin. Hän teki parhaansa löytääkseen Turun seudulta uusia, sopivia ritareita, joista allekirjoittanut on yksi.

Ihmisenä Kalevi Vuorelan muistaa kohteliaisuudesta ja vaatimattomuudesta. Hän ei mielellään delegoinut, vaan teki kaiken itse. Jopa perhekin jäi joskus sivummalle, kun oli tehtävä kaikki edellä kuvatut työt. Ursula ja Kalevi olivat aina messussa. Kirkkokahvilla Kalevi sitten tervehti kädestä, ja toisessa kädessä hänellä oli kangaskassi, jossa oli Birgitan Ystävä -lehtiä ja muuta katolista kirjallisuutta. Niitä hän mielellään antoi, eikä aina muistanut edes pyytää korvausta.

Isä Frans, joka Kalevin siunasi hautaan, muistaa sen arvokkaan tuen, jota hän Kalevilta sai ollessaan 12 vuoden ajan Turun kirkkoherrana. Kalevi loi nopeasti hyvät suhteet uusiin kirkkoherroihin ja teki parhaansa helpottaakseen heidän sopeutumistaan uuteen seurakuntaan. Rauhallisesti hän aina teki, mitä hänen mielestään oli tehtävä Jumalan, pappien ja sisarten hyväksi.

Kalevin sielunmessun toimittivat isä Peter, isä Frans ja isä Wiesław Turun Pyhän Birgitan kirkossa. Sen jälkeen Kalevin arkku laskettiin hautaan Turun katolisella hautausmaalla. Muistojuhlaa vietettiin luostarin Birgitta-salissa.

Kalevi oli Turun katolisen seurakunnan ikoneita. Hän oli myös viimeisiä eräässä sukupolvessa. Toivomme hänen nyt lepäävän rauhassa pitkän ja tuotteliaan elämän jälkeen. Kalevia jäävät suremaan vaimo Ursula ja pojat Pauli ja Petri perheineen, mutta myös koko pyhän Birgitan ja autuaan Hemmingin seurakunta.

Markku Vähätalo

Tapahtumat

Kesällä Köyliöön, oli meitä paljon tai vähän

Köyliöön pyhän Henrikin surmapaikalle Suomen katolilaiset ovat tehneet vuosittain pyhiinvaelluksen 1950-luvulta lähtien. Kesäinen pyhiinvaellus järjestetään sunnuntaina mahdollisimman lähellä pyhän Henrikin translaatiojuhlaa, ja silloin vietetään messu Köyliön Kirkkokarilla.

Aluksi kesäinen pyhiinvaellus tehtiin autokyydillä, mutta 1980-luvulla Juventus Catholica aloitti myös uuden perinteen, viikonlopun kävelyvaelluksen Köyliöön.

Kesällä 2012 kävellen tehtävä Köyliön pyhiinvaellus järjestettiin 15.-17.6. isä Dung Dangin johdolla. Osallistujia oli tavallista vähemmän, olisiko syynä ehkä se, että seurakunnissa oli samana viikonloppuna monia muitakin tapahtumia.

Tällä kertaa esimerkiksi Helsingistä olisi ollut kävellen tehtävälle vaellukselle niin vähän lähtijöitä, että bussikuljetusta pyhän Marian kirkolta Yläneelle ei kannattanut järjestää.

Pari vaeltajaa Helsingin suunnalta tuli omia kyytejään Turkuun, josta turkulaisten vaeltajien kanssa lähdettiin henkilöautoilla Yläneelle. Autonkuljettajina toimivat isä Dung ja hänen isänsä Kim Dang; heidän perheestään pyhiinvaellukseen osallistui myös isä Dungin kaksi nuorempaa siskoa. Autolla mukana oli tietenkin myös "katolista huoltoautoa" ajanut Manuel Airava perheineen.

Katolinen pyhiinvaellusryhmä oli siis tänä vuonna kolme henkilöautollista väkeä. Pieni katolinen ryhmä vaelsi kuitenkin Yläneeltä Köyliöön yhdessä ekumeenisen Pyhän Henrikin Pyhiinvaellusyhdistyksen vaeltajaryhmän kanssa. Sitäkin tosin johti katolilainen eli yhdistyksen puheenjohtaja Jouni Elomaa. Pyhän Henrikin Pyhiinvaellusyhdistys järjestää joka kolmas vuosi pitemmän pyhiinvaelluksen, ja tämä ryhmä oli jo alkuviikolla aloittanut vaelluksensa Turusta. Nämä kaksi ryhmää yhteenlaskettuna vaeltajia oli kolmisenkymmentä.

Perjantaina 15.6. Yläneellä oli iltaruoka, esittäytyminen, rukoiltiin kompletorium ja sitten nukkumaan. Lauantaiaamuna 16.6. isä Dung vietti messun Yläneen työväentalon salissa.

Aamiaisen ja alkurukouksen jälkeen lähdettiin kävelemään. Pitkään vaelluspäivään pyhän Henrikin pyhiinvaellustietä pitkin kuului tietysti rukouksia, hetkirukouksia ja ruusukko, jonka turkulaiset nuoret aloittivat myös spontaanisti. Välillä laulettiin katolisen pyhiinvaellusvihkon Maria-lauluja, välillä kaikille suomalaisille tuttuja virsiä, kuten Maa on niin kaunis ja Suvivirsi. Matkalla sai nauttia kauniista luonnosta ja lauantain aurinkoisesta säästä. Perille Kankaanpään kylän Lallin koululle saavuttiin kuuden jälkeen illalla, ja ensiksi rukoiltiin katolinen vesper. Myöhemmin illalla oli luterilaisten ehtoollisenvietto.

Sekä Yläneen että Kankaanpään kylän osalta saatiin jälleen huomata, että paikallisille asukkaille pyhän Henrikin muisto ja Henrikin pyhiinvaellustie on selvästi tärkeä asia. Vuodesta toiseen pyhiinvaeltajat jaksetaan ottaa ystävällisesti vastaan.

Sunnuntain 17.6. vaellusmatka oli kevyempi, mutta sää pilvisempi. Koululta lähdettiin liikkeelle laudeksen jälkeen. Perinteisesti matkalla on pysähdytty taiteilija Väinö Nummiston talolla, ja jälleen Väinö Nummiston poika Pauno toivotti vaeltajat tervetulleiksi. Pihalla luettiin katkelmia Pyhän Henrikin liturgisesta legendasta. Tareen talon pihalle saavuttua ilma alkoi jo näyttää uhkaavasti sateiselta, mutta kuin tilauksesta, tai rukouksesta, sade alkoi vasta kun oli aika lähteä kotimatkalle.

Sunnuntaina Köyliöön tuli myös Helsingistä bussilla kolmisenkymmentä pyhiinvaeltajaa. Kävelijät ja bussilla tulleet siirtyivät Tareen talon pihalta yhdessä kulkueena rantaan, josta oli vene- ja lauttakuljetus Kirkkokarille.

Marttyyri Henrikin matkalla

Matkalla kohtaamiset, yksittäiset sanat jäävät joskus eniten mieleen. Eräs vaeltaja tuli sanoneeksi: "Monet eivät muista, mitä kohti ovat matkalla, elävät vain hetkessä".

Kirkkokarin messun alussa pääselebrantti, mons. Marino Trevisini totesi, että olemme kaikki matkalla, meidän isänmaamme on taivaassa. Isä Dung puhui saarnassaan uskon lahjasta, Jumalan valtakunnasta. Sille, joka uskoo, on kaikki mahdollista. Jumalan valtakunta on meissä, mutta vielä näkymätön, ja se, että Jumalan valtakunta näkyisi meissä, on elämämme tehtävä. Maankin on tuotettava satoa ennen korjuun aikaa. Marttyyri Henrik todisti uskostaan omalla verellään. Se, että olemme täällä pyhiinvaeltajina, on merkki siitä, että haluamme elää uskoamme.

Mukaan vuonna 2013!

Meillä ei ole liikaa hiippakunnan yhteisiä tapahtumia. Pyhän Henrikin, hiippakunnan suojelijan, translaatiojuhla eli "kesä-Heikki" on ollut tapahtuma, joka kokoaa katolilaisia yhteen kaikkialta Suomesta, ja lyhyempi bussivaellus sunnuntain messuun Kirkkokarilla on yleensä järjestetty useasta seurakunnasta. Tänä vuonna bussikuljetus oli järjestetty vain Helsingistä. Toivoisin, että kesällä 2013 seurakunnat pitäisivät Köyliön ohjelmassaan ja sekä kävellen että bussilla tehtävään vaellukseen riittäisi osallistujia. Paikalliset asukkaat ja ekumeeniset pyhiinvaeltajat eivät pyhän Henrikin pyhiinvaellustietä unohda.

Ekumeeninen kiinnostus pyhää Henrikiä kohtaan on toki ilonaihe, mutta katolilaisten olisi syytä huolehtia siitä, että suojeluspyhimyksemme kunnioittaminen ei jää vain ei-katolilaisten harteille.

Katri Tenhunen

Graafista palvelua kaikissa medioissa.
Marijan Mario Basic
p. 044 5678915

Sunnuntait ja juhlapyhät

12.8. KIRKKOVUODEN 19. SUNNUNTAI (III)
1L 1. KUN. 19:4-8
PS. 34:2-3, 4-5, 6-7, 8-9. - 9B
2L EF. 4:30 - 5:2
EV. JOH. 6:41-51

14.8. TIISTAI, ILLALLA, AUTUAAN NEITSYT MARIAN TAIVAASEEN OTTAMINEN, JUHLAPYHÄ, VELVOITTAVA, AATON MESSU
1L 1. AIK. 15:3-4, 15-16, 16:1-2
PS. 132:6-7, 9-10, 13-14. - 8
2L 1. KOR. 15:54-57
EV. LUUK. 11:27-28

15.8. KESKIVIIKKO, AUTUAAN NEITSYT MARIAN TAIVAASEEN OTTAMINEN, JUHLAPYHÄ, VELVOITTAVA, JUHLAPYHÄN MESSU
1L ILM. 11:19A, 12:1, 3-6A, 10AB
PS. 45:10, 11-12, 16. - 10B
2L 1. KOR. 15:20-26
EV. LUUK. 1:39-56

19.8. KIRKKOVUODEN 20. SUNNUNTAI (IV)
1L SAN. 9:1-6
PS. 34: 2-3, 10-11, 12-13, 14-15. - 9B
2L EF. 5:15-20
EV. JOH. 6:51-58

26.8. KIRKKOVUODEN 21. SUNNUNTAI (I)
1L JOOS. 24: 1-2A, 15-17, 18B
PS. 34:2-3, 16-17, 18-19, 20-21, 22-23. - 9B
2L EF. 5:21-32
EV. JOH. 6:60-69
KERÄYS PYHÄN MAAN HYVÄKSI.

2.9. KIRKKOVUODEN 22. SUNNUNTAI (II)
1L 5. MOOS. 4:1-2, 6-8
PS. 15:2-3A, 3BC-4AB, 5. - 1A
2L JAAK. 1:17-18, 21B-22, 27
EV. MARK. 7:1-8, 14-15, 21-23

9.9. KIRKKOVUODEN 23. SUNNUNTAI (III)
1L JES. 35:4-7A
PS. 146:7, 8-9A, 9BC+10. - 1
2L JAAK. 2:1-5
EV. MARK. 7:31-37

16.9. KIRKKOVUODEN 24. SUNNUNTAI (IV)
1L JES. 50:5-9A
PS. 116:1-2, 3-4, 5-6, 8-9. - 9
2L JAAK. 2:14-18
EV. MARK. 8:27-35

Maallikkodominikaanit järjestävät

Katekismuksen opiskelua
Studium Catholicumissa, Ritarikatu 3, III kerr.

Nyt on hyvä hetki tulla mukaan opiskelemaan katolista uskoa Katekismuksen avulla. Aloitamme juuri kirkon opetusta sakramenteista. Syyskuun kokoontuminen on lauantaina 22.9. klo 14-16. Sitä varten on hyvä lukea Katekismuksesta alkaen sivulta 280, mutta varsinaisesti käsittelemme sivuilla 304-320 olevan kokonaisuuden.

Jokaisessa kokoontumisessa on läsnä joku papeista. Ilmoittautumista ei tarvita. Oma Katekismus mukaan.

Tiedustelut: Katolinen tiedotuskeskus p. 09-6129470. Tervetuloa!

Seurakunnat ja ohjelmat • Parishes and programs

HELSINKI

Pyhän Henrikin katedraaliseurakunta

Pyhän Henrikin aukio 1, 00140 Helsinki. Puh. 09-637853, fax 09-6224618. Sähköposti henrik@catholic.fi. Kotisivu henrik.catholic.fi.

La 17.40 vesper, 18.00 aattomessu. Su 9.45 messu latinaksi/englanniksi, 11.00 päämessu, 12.30 erikielisiä messuja, perhemessu tai gregoriaaninen messu, 18.00 iltamessu. Ma, ke, pe 18.00 messu, ti, to 7.30 messu. Ke 17.30 ruusukkorukous, pe 17.30 adoraatio. Ke, la 19.30 Neokatekumenaaliyhteisön liturgia. Rippiaika la 17.00-17.45 ja sopimuksen mukaan.

Sat. 17.40 Vespers, 18.00 Mass in Finnish. Sun. 9.45 Mass in Latin/English, 11.00 High Mass in Finnish, 12.30 Mass in other languages, family Mass or Gregorian Mass, 18.00 Mass in Finnish. Mon., Wed., Fri. 18.00 Mass in Finnish, Tues., Thurs. 7.30 Mass in Finnish. Wed. 17.30 Rosary, Fri. 17.30 Adoration. Wed., Sat. 19.30 Liturgy of the Neocatechumenal Way. Confessions Sat. 17.00-17.45 and by appointment. Masses also in other cities. (See the Mass schedule for diaspora below.)

11.8. la hiippakuntajuhla (Bussi Lohjalle klo 9.30, juhlallinen messu Lohjan kirkossa klo 11.00, paluu noin klo 16.), 18.00 iltamessu
12.8. su kirkkovuoden 19. sunnuntai: 9.45 lat/engl, 11.00 päämessu, 18.00 iltamessu
14.8. ti 18.00 juhlapyhän aattomessu
15.8. ke autuaan Neitsyt Marian taivaaseen ottaminen: 18.00 iltamessu
18.8. la 18.00 aattomessu
19.8. su kirkkovuoden 20. sunnuntai: 9.45 lat/engl, 11.00 päämessu, 18.00 iltamessu
25.8. la 10.30-13.00 uskonnonopetus vahvistuksen sakramenttia varten, 17.40 vesper, 18.00 aattomessu
26.8. su kirkkovuoden 21. sunnuntai: 9.45 lat/engl, 11.00 päämessu, 18.00 iltamessu
28.8. ti 16.30-18.30 uskonnonopetus vahvistuksen sakramenttia varten
1.9. la 17.40 vesper, 18.00 aattomessu
2.9. su kirkkovuoden 22. sunnuntai: 9.45 lat/engl, 11.00 päämessu, 12.30 gregoriaaninen messu, 16.00 messu puolaksi, 18.00 iltamessu
8.9. la 17.40 vesper, 18.00 aattomessu
9.9. su Pyhän Henrikin katedraalin vihkiminen: 9.45 lat/engl, 11.00 päämessu, 10.30-13.30 lastenkerho, 12.30 perhemessu, 13.30-17.45 adoraatio, 18.00 iltamessu
14.9. pe pyhän ristin ylentäminen: 18.00 iltamessu
15.9. la 17.40 vesper, 18.00 aattomessu
16.9. su kirkkovuoden 24. sunnuntai: 9.45 lat/engl, 11.00 päämessu, 12.30 messu ruotsiksi/Mässa på svenska, 16.00 messu Porvoossa, 18.00 iltamessu
22.9. la 17.40 vesper, 18.00 aattomessu
23.9. su kirkkovuoden 25. sunnuntai: 9.45 lat/engl, 11.00 päämessu, 12.30 messu venäjäksi, 16.00 messu Tikkurilassa, 18.00 iltamessu

DIASPORA
Porvoo (ort. kirkko, Tattarinmalmi): 16.9. su 16.00
Tikkurila (ort. kirkko, Läntinen Valkoisenlähteentie 48): 23.9. su 16.00
Kesäkuussa, heinäkuussa ja elokuussa ei messuja diasporassa.
Ruusukko keskiviikkoisin ja adoraatio perjantaisin taas syyskuussa.
Kirkkokahveja ei sunnuntaisin, vaan keskiviikkoisin, 29.8. asti.

Pyhän Marian seurakunta

Mäntytie 2, 00270 Helsinki. Puh. 09-2411633, fax 09-2411634. Sähköposti maria@catholic.fi. Kotisivu maria.catholic.fi.

La 18.00 aattomessu suomeksi. Su 9.30 ruusukkorukous, 10.00 päämessu suomeksi, 17.30 ruusukko englanniksi, 18.00 messu englanniksi. Ma, ti, ke, to, pe 18.00 messu suomeksi, 18.30-19.00 adoraatio, ti 17.30 ruusukkorukous. Rippitilaisuus: ma, ti, ke, to, pe, la 17.30-17.55, su 9.30-9.55 ja 17.30-17.55. Seurakunnan kanslia on avoinna ti 13-16.

Sat. 18.00 Mass in Finnish. Sun. 9.30 Rosary in Finnish, 10.00 High Mass in Finnish, 17.30 Rosary in English, 18.00 Mass in English. Mon., Tues., Wed., Thurs., Fri. 18.00 Mass in Finnish, 18.30-19.00 adoration. Tues. 17.30 Rosary in Finnish. Confessions Mon., Tues., Wed., Thurs., Fri., Sat. 17.30-17.55, Sun. 9.30-9.55 and 17.30-17.55. Parish office open: Tues. 13-16.

11.8. la hiippakuntajuhla (11.00 messu suomeksi Pyhän Laurin kirkossa Lohjalla), 18.00 messu suomeksi
12.8. su seurakunnan nimikkojuhla: 9.30 ruusukkorukous, 10.00 messu suomeksi, 17.30 ruusukko englanniksi/Rosary in English, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
15.8. ke autuaan Neitsyt Marian taivaaseen ottaminen: 18.00 messu suomeksi
19.8. su kirkkovuoden 20. sunnuntai: 9.30 ruusukkorukous, 10.00 messu suomeksi, 11.30 messu vietnamiksi, 16.00 messu puolaksi/Msza po polsku, 17.30 ruusukko englanniksi/Rosary in English, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
26.8. su kirkkovuoden 21. sunnuntai: 9.30 ruusukkorukous, 10.00 messu suomeksi, 11.30 lastenmessu ja koululaisten siunaaminen, 16.30 adoraatio, 17.30 ruusukko englanniksi/Rosary in English, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
2.9. su kirkkovuoden 22. sunnuntai: 9.30 ruusukkorukous, 10.00 messu suomeksi, 11.30 messu ruotsiksi/Mässa på svenska, 17.30 ruusukko englanniksi/Rosary in English, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
9.9. su kirkkovuoden 23. sunnuntai: 9.30 ruusukkorukous, 10.00 messu suomeksi, 11.30 lastenmessu, 16.00 messu espanjaksi/Santa Misa en Castellano, 17.30 ruusukko englanniksi/Rosary in English, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
15.9. la 9.30 messu suomeksi, 10.00 messun lukijoiden tapaaminen seurakuntasalissa, 18.00 messu suomeksi
16.9. su kirkkovuoden 24. sunnuntai: 9.30 ruusukkorukous, 10.00 messu suomeksi, 11.30 messu vietnamiksi, 16.00 messu puolaksi/Msza sw. po polsku, 17.30 ruusukko englanniksi/Rosary in English, 18.00 messu englanniksi/Mass in English

TURKU

Pyhän Birgitan ja autuaan Hemmingin seurakunta

Ursininkatu 15a, 20100 Turku. Puh. 02-2314389, fax 02-2505090. Sähköposti birgitta@catholic.fi. Kotisivu birgitta.catholic.fi.

Su 10.00 ruusukko, 10.30 päämessu, 18.30 iltamessu englanniksi tai latinaksi. Ma, ke, pe, la 7.30 aamumessu, ti, to 18.30 iltamessu. To 18.00 adoraatio. Rippitilaisuus puoli tuntia ennen messuja ja sopimuksen mukaan.

Sun. 10.00 Rosary, 10.30 High Mass in Finnish, 18.30 Mass in English or Latin. Mon., Wed., Fri., Sat. 7.30 Mass in Finnish, Tues., Thurs., 18.30 Mass in Finnish. Thurs. 18.00 Adoration. Confessions half an hour before Mass and by appointment. Masses also in other cities. (See the Mass schedule for diaspora below.)

12.8. su kirkkovuoden 19. sunnuntai: 10.30 päämessu, 12.30 messu vietnamiksi, 15.00 messu Eurajoella, 18.30 messu englanniksi/Mass in English
15.8. ke autuaan Neitsyt Marian taivaaseen ottaminen: 18.30 messu
19.8. su kirkkovuoden 20. sunnuntai: 10.30 päämessu, 18.30 messu englanniksi/Mass in English
24.8. pe 18.00 messu Porissa
25.8. la 9.30 katekeesi, 13.15 perhemessu, 10.00 messu Ahvenanmaalla
26.8. su kirkkovuoden 21. sunnuntai: 10.30 päämessu, 18.30 messu englanniksi/Mass in English
2.9. su kirkkovuoden 22. sunnuntai: 10.30 piispanmessu ja vahvistuksen sakramentti, 18.30 messu latinaksi
4.9. ti 19.00 miestenpiiri
9.9. su kirkkovuoden 23. sunnuntai: 10.30 päämessu, 12.30 messu vietnamiksi, 15.00 messu Eurajoella, 18.30 messu englanniksi/Mass in English
11.9. ti 19.00 teologinen opintopiiri
15.9. la 9.30 katekeesi, 13.15 perhemessu
16.9. su kirkkovuoden 24. sunnuntai: 10.30 päämessu, 18.30 messu englanniksi/Mass in English

DIASPORA
Ahvenanmaa: 25.8. la 10.00
Eurajoki: 5.8., 12.8., 9.9. su 15.00
Pori: 24.8. pe 18.00

JYVÄSKYLÄ

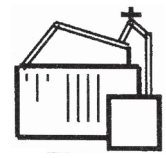

Pyhän Olavin seurakunta

Yrjönkatu 36, 40100 Jyväskylä. Puh. 014-612659, fax 014-612660. Isä Krystian Kalinowski 044-5001383. Sähköposti olavi@catholic.fi. Kotisivu olavi.catholic.fi.

Su 10.30 päämessu, 12.00 messu englanniksi. Ma, ti, ke, to, pe 18.00 iltamessu. Ti ja to 7.00 messu (sisarten kappelissa, Kalervonkatu 6). To adoraatio iltamessun jälkeen. Ti 19.00 neokatek. sanan liturgia ja la 19.00 neokatek. eukaristia (seurakuntasalissa). Rippitilaisuus ke puoli tuntia ennen messun alkua ja sopimuksen mukaan.

Sun. 10.30 High Mass in Finnish, 12.00 Mass in English. Mon., Tues., wed., Thurs., Fri. 18.00 Mass in Finnish. Tues. and Thurs. 7.00 Mass in Finnish (in Sisters' chapel at Kalervonkatu 6). Thurs. Adoration after Evening Mass. Tues. and Sat. 19.00 Liturgy of the Neocatechumenal Way (in the parish hall). Confessions on Wednesdays half an hour before Mass and by appointment. Masses also in other cities. (See the Mass schedule for diaspora below.)

10.8. pe pyhä Laurentius: 18.00 messu
11.8. la hiippakuntajuhla Lohjalla
12.8. su kirkkovuoden 19. sunnuntai: 10.30 päämessu
14.8. ti pyhä Maximilian Kolbe: 18.00 messu
15.8. ke autuaan Neitsyt Marian taivaaseen ottaminen (velvoittava juhlapyhä): 18.00 messu
19.8. su kirkkovuoden 20. sunnuntai: 10.30 päämessu
20.8. ma pyhä Bernhard: 18.00 messu
22.8. ke autuas Neitsyt Maria, taivaan kuningatar: 18.00 messu
24.8. pe pyhä apostoli Bartolomeus: 18.00 messu
25.8. la 9.00 katekeesi Jyväskylässä, 12.15 perhemessu
26.8. su pyhän Olavin kirkon vihkimisen vuosipäivä: 10.30 piispanmessu ja vahvistuksen sakramentti, messun jälkeen juhla
2.9. su kirkkovuoden 22. sunnuntai: 10.30 päämessu, 12.00 messu englanniksi/Mass in English
7.9. pe 18.00 messu Kiteellä
8.9. la 9.45 katekeesi Joensuussa, 11.00 messu Joensuussa, 15.00 messu Varkaudessa
9.9. su kirkkovuoden 23. sunnuntai: 10.30 päämessu, 12.00 messu englanniksi/Mass in English, 18.30 messu Kajaanissa
12.9. ke Pyhän Henrikin katedraalin vihkiminen: 18.00 messu, messun jälkeen Raamattupiiri
14.9. pe pyhän ristin ylentäminen: 18.00 messu, messun jälkeen johdantokurssi
15.9. la 9.00 katekeesi Jyväskylässä, 12.15 perhemessu
16.9. su kirkkovuoden 24. sunnuntai: 10.30 päämessu, 12.00 messu englanniksi/Mass in English
20.9. to 14.00 seniorit

DIASPORA
Joensuu (ort. kirkon srk-sali, Kirkkokatu 32): 8.9. la 11.00
Kajaani (ort. kirkko, Kirkkokatu 17 A): 9.9. su 18.30
Kitee (ev.lut. kirkko, Savikontie 5): 7.9. pe 18.00
Kuopio (ort. tuomiokirkon srk-sali, Snellmaninkatu 8): 23.9. su 17.00
Mikkeli (ev.lut. tuomiokirkon krypta, Savilahdenkatu 20): 22.9. la 15.00
Savonlinna (ort. kirkko, Erkonkatu 11): 22.9. la 11.00
Varkaus (ort. kirkko, Relanderinkatu 5): 8.9. la 15.00

KATEKEESI
Jyväskylä: 25.8., 15.9. la 9.00
Joensuu: 8.9. la 9.45
Savonlinna: 22.9. la 9.45

JOHDANTOKURSSI
pe 14.9. iltamessun jälkeen (aiheena elämä Kristuksessa: Kymmenen elämän sanaa- käskyt- I)

TAMPERE

Pyhän ristin seurakunta

Amurinkuja 21 A, 33230 Tampere. Puh. 03-2127280, fax 03-2147814. Sähköposti risti@catholic.fi. Kotisivu risti.catholic.fi.

Su 10.00 ruusukkorukous, 10.30 päämessu, 17.00 iltamessu englanniksi. Ke 17.40 iltarukous, pe 18.30 adoraatio. La messu kysy papilta. Rippi joka päivä puoli tuntia ennen messua tai sopimuksen mukaan. Huom. matkat, katekeesipäivät ja lastenkerhot yms. saattavat aiheuttaa muutoksia arkimessujen aikoihin. Varsinkin lauantain messuajat vaihtelevat. Tarkista ajat kirkon ilmoitustaululta.

Sun. 10.00 Rosary, 10.30 High Mass in Finnish, 17.00 Mass in English. Wed. 17.40 Vespers, Fri. 18.30 Adoration. Sat. Mass schedule varies. Confessions every day half an hour before Mass or by appointment. Please check the bulletin board at the back of church for possible changes. Masses also in other cities. (See the Mass schedule for diaspora below.)

11.8. la 7.45 lähtö kirkon edestä hiippakuntajuhlaan Lohjalle
12.8. su kirkkovuoden 19. sunnuntai: 10.30 päämessu, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
19.8. su kirkkovuoden 20. sunnuntai: 10.30 päämessu, 14.00 messu puolaksi/Msza sw. po polsku, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
26.8. su kirkkovuoden 21. sunnuntai: 10.30 päämessu, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
1.9. la 18.00 messu Messukylän vanhassa kirkossa Tampereella
2.9. su kirkkovuoden 22. sunnuntai: 10.30 päämessu, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
8.9. la 10.00 katekeesi, 14.00 perhemessu
9.9. su kirkkovuoden 23. sunnuntai: 10.30 päämessu, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
15.9. la 16.00-n.19.00 englanninkielinen retretti (isä Hugh Hanley, SCJ, aiheena hengellisen elämän kehitys maallikkoelämässä)
16.9. su kirkkovuoden 24. sunnuntai: 10.30 päämessu, 14.00 messu puolaksi/Msza sw. po polsku, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
22.9. la 10.00 rippi ja harjoitus vahvistuksen sakramenttia varten, 17.00! piispanmessu ja vahvistuksen sakramentti nuorille
23.9. su kirkkovuoden 25. sunnuntai: 10.30 piispanmessu ja kirkkoon ottaminen, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
30.9. su kirkkovuoden 26. sunnuntai: 10.30 päämessu, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
6.10. la 9.50 katekeesi, 14.00 perhemessu
7.10. su kirkkovuoden 27. sunnuntai: 10.30 päämessu, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
14.10. su kirkkovuoden 28. sunnuntai: 10.30 päämessu, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
21.10. su kirkkovuoden 29. sunnuntai: 10.30 päämessu, 14.00 messu puolaksi/Msza sw. po polsku, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
27.10. la 9.50 katekeesi, 14.00 perhemessu
28.10. su kirkkovuoden 30. sunnuntai: 10.30

Yhdistykset • Societies • Muut • Others

päämessu, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
3.11. la vainajien päivä: 10.30 messu kaikkien poisnukkuneiden uskovien puolesta
4.11. su kaikkien pyhien juhla: 10.30 päämessu, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
11.11. su kirkkovuoden 32. sunnuntai: 10.30 päämessu, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
17.11. la 9.50 katekeesi, 14.00 perhemessu
18.11. su kirkkovuoden 33. sunnuntai: 10.30 päämessu (kirkkomme vihkimisen vuosipäivä), 14.00 messu puolaksi/Msza sw. po polsku, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
25.11. su Kristus, kaikkeuden kuningas: 10.30 päämessu, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
2.12. su adventin 1. sunnuntai: 10.30 päämessu, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
8.12. la autuaan Neitsyt Marian perisynnitön sikiäminen: 9.50 katekeesi, 14.00 juhlamessu, 14.45 perhejuhla seurakuntasalissa
9.12. su adventin 2. sunnuntai: 10.30 päämessu, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
16.12. su adventin 3. sunnuntai: 10.30 päämessu, 14.00 messu puolaksi/Msza sw. po polsku, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
23.12. su adventin 4. sunnuntai: 10.30 päämessu, 18.00 messu englanniksi/Mass in English

DIASPORA
Hämeenlinna (ort. kirkon srksali, Matti Alangon katu 11): 2.9., 7.10., 4.11., 2.12. su 15.00 (Ei messua heinäkuussa ja elokuussa.)
Kokkola
(ort. rukoushuone, Katariinankatu 3): 9.9. su 16.00, 10.11. la 18.00!?, 23.12. su 16.00?
(Koivuristin seurakuntakoti, Oravankatu 29): 5.8. su 18.00, 13.10., 8.12. la 18.00
Kristiinankaupunki (uusi kirkko, Läntinen Pitkäkatu 20): 19.10., 16.11., 21.12. pe 18.00
Lapua (yksityiskodissa, lisätietoja seurakunnasta): 8.9. la 12.00, 13.10. la 13.00!, 10.11. la 12.00, 8.12. la 13.00!, 26.12. ke 12.00
Pietarsaari (Pyhän Mikaelin kappeli, Kappelitie 5): klo 12.00: la 18.8., la 25.8., su 9.9., la 15.9., su 30.9., la 6.10., su 14.10., la 20.10., su 28.10., la 3.11., su 11.11., la 17.11., su 25.11., su 9.12., su 16.12., ti 25.12., su 30.12.
Seinäjoki (ev.lut. kirkon srksali, Ala-Kuljankatu 1): 31.8. pe 18.00, 29.9., 27.10., 24.11. la 18.00, 15.12. la 19.00!
Vaasa (Rauhankatu 8 C 22): klo 16.00: la 18.8., la 25.8., la 1.9., la 8.9., su 30.9., la 6.10., su 14.10., la 20.10., su 28.10., la 3.11., su 11.11., la 17.11., su 25.11., su 2.12. piispanmessu, su 9.12., su 16.12., ti 25.12., su 30.12.

KOUVOLA

Pyhän Ursulan seurakunta

Valimontie 1, 45100 Kouvola. Puh. 05-3711251. Sähköposti ursula@catholic.fi. Pankkiyhteys: Sampo 800015-1888441.

Su 11.00 (1., 2. ja 5. su) tai 18.00 (3. ja 4. su) päämessu, to 18.00 iltamessu. Joka kuukauden 1. pe messu ja adoraatio klo 18.00. Rippitilaisuus puoli tuntia ennen messuja ja sopimuksen mukaan. Kirkkoherra tavattavissa parhaiten torstaisin.

Sun. 11.00 Mass in Finnish (1st, 2nd and 5th Sun.) or 18.00 (3rd and 4th Sun.). Thurs. 18.00 Mass in Finnish. 1st Friday of each month 18.00 Mass and Adoration. Confessions half an hour before Mass and by appointment. Pastor most easily contacted on Thursdays. Masses also in other cities. (See the Mass schedule for diaspora below.)

12.8. su kirkkovuoden 19. sunnuntai: 11.00 messu
19.8. su kirkkovuoden 20. sunnuntai: 11.00 messu
23.8. to 18.00 iltamessu
26.8. su kirkkovuoden 21. sunnuntai: 11.00 messu ja koululaisten siunaaminen, messun jälkeen kesätapahtuma
2.9. su kirkkovuoden 22. sunnuntai: 11.00 messu
6.9. to 18.00 iltamessu
7.9. pe kuukauden 1. perjantai: 18.00 messu ja adoraatio
8.9. la autuaan Neitsyt Marian syntymä: 13.00 perhemessu
9.9. su kirkkovuoden 23. sunnuntai: 11.00 messu
13.9. to 18.00 iltamessu
14.9. pe pyhän ristin ylentäminen 18.00 juhlamessu
16.9. su kirkkovuoden 24. sunnuntai: 18.00 messu
20.9. to 18.00 iltamessu
23.9. su kirkkovuoden 25. sunnuntai: 18.00 messu
27.9. to 18.00 iltamessu
29.9. la pyhät arkkienkelit: 18.00 juhlamessu
30.9. su kirkkovuoden 26. sunnuntai: 11.00 messu

DIASPORA
Hamina (syyskuusta alkaen seurakuntalaisten kodeissa): 23.9. su 11.00, osoite: Lumikinpolku 10
Kotka (srk-keskus, Mariankatu 14D): 9.9. su 16.00
Lahti (ort. kirkko): 1.9. la 16.00
Lappeenranta (Linnoituksen ort. kirkko): 16.9. su 12.00

KATEKEESI
Lahti (ort. kirkon seurakuntasali): 1.9. la 14-16
Kouvola (seurakuntasali): 8.9. la 11-13 (messu klo 13.00)
Kotka (srk-keskus, Mariankatu 14 D): Sopimuksen mukaan.
Kesällä ei vietetä messuja diasporassa.
Kirkkoherran ollessa lomalla 12.7.-19.8. vietetään Pyhän Ursulan kirkossa Kouvolassa messu tai sanan liturgia ja ehtoollisen jakaminen sunnuntaisin klo 11.00.

Kesätapahtuma Pyhän Ursulan seurakunnassa sunnuntaina 26.8.
Messu kirkossa klo 11
Koululaisten juhlallinen siunaaminen
Kilpailuja ja leikkejä puistossa
Yhteinen ateria, paistetaan makkaraa ja lettuja (pieni maksu ruoka-aineista)
Yhdessäoloa. Tervetuloa!

OULU

Nasaretin pyhän perheen seurakunta

Liisantie 2, 90560 Oulu. Fax ja puh 08-347834. Sähköposti perhe@catholic.fi. Kotisivu perhe.catholic.fi

Su 10.00 messu englanniksi, 11.15 päämessu. Ma, ti, ke, to, pe 17.00 iltamessu. To adoraatio messun jälkeen. Ti, ke, la 19.30 neokatekumenaaliyhteisön liturgia. Rippitilaisuus pe 17.30-18.30, puoli tuntia ennen messua ja sopimuksen mukaan.

Sun. 10.00 Mass in English, 11.15 High Mass in Finnish. Mon., Tues., Wed., Thurs., Fri. 17.00 Mass in Finnish. Thurs. Adoration after Mass. Tues., Wed., Sat. 19.30 Liturgy of the Neocatechumenal Way. Confessions Fri. 17.30-18.30, half an hour before Mass and by appointment. Masses also in other cities. (See the Mass schedule for diaspora below.)

12.8. su kirkkovuoden 19. sunnuntai: 10.00 messu englanniksi/Mass in English, 11.15 päämessu, 17.30 messu Rovaniemellä
19.8. su kirkkovuoden 20. sunnuntai: 10.00 messu englanniksi/Mass in English, 11.15 päämessu, 17.00 messu Kemissä
26.8. su kirkkovuoden 21. sunnuntai: 10.00 messu englanniksi/Mass in English, 11.15 päämessu, 17.00 messu Raahessa
2.9. su kirkkovuoden 22. sunnuntai: 10.00 messu englanniksi/Mass in English, 11.15 päämessu, 17.00 messu Torniossa
9.9. su kirkkovuoden 23. sunnuntai: 10.00 messu englanniksi/Mass in English, 11.15 päämessu, 17.30 messu Rovaniemellä
16.9. su kirkkovuoden 24. sunnuntai: 10.00 messu englanniksi/Mass in English, 11.15 päämessu, 17.00 messu Kemissä
23.9. su kirkkovuoden 25. sunnuntai: 10.00 messu englanniksi/Mass in English, 11.15 päämessu, 17.00 messu Raahessa
30.9. su kirkkovuoden 26. sunnuntai: 10.00 messu englanniksi/Mass in English, 11.15 päämessu

DIASPORA
Kemi (Lehtokatu 31): 19.8., 16.9. su 17.00
Tornio (Lukiokatu 1): 5.8., 2.9. su 17.00
Raahe (Brahenkatu 2): 26.8., 23.9. su 17.00
Rovaniemi (Ounasvaarantie 16): 12.8., 9.9. su 17.30

Toimistot

Katekeettinen keskus
Kuusitie 6, 00270 Helsinki. Puh. 09-2416095. Sähköposti katekeesi@catholic.fi. Kotisivu: katolinen.net/katekeesi.

Katolinen tiedotuskeskus
Pyhän Henrikin aukio 1 B, 00140 Helsinki. Puh. 09-6129470, fax 09-650715. Avoinna arkisin klo 10-16. Sähköposti info@catholic.fi. Kotisivu katolinen.net.

Keskukset

Stella Maris

Sirkkoontie 22, 09630 Koisjärvi. Puh. 019-335793. Sähköposti stellamaris@catholic.fi.

Studium Catholicum

Ritarikatu 3b A, 00170 Helsinki. Puh. 09-61206711, fax 09-61206710. Sähköposti: kirjasto@studium.fi. Kotisivu www.studium.fi.
Kirjasto on auki juhannukseen saakka tiistaisin ja torstaisin klo 13-16 ja keskiviikkoisin klo 13-18. Juhannuksesta elokuun loppuun kirjasto on kiinni ja avoinna syyskuun alusta jälleen normaalisti tiistaisin ja torstaisin klo 13-16 ja keskiviikkoisin klo 13-18.

Ekumeeninen aamurukous torstaisin klo 8.30. Lisätietoja luennoista, hengellisestä ohjelmasta ja muusta toiminnasta www.studium.fi.

Suomen Caritas

Maneesikatu 2A, 00170 Helsinki. Puh 09-1357998, fax 09-68423140. Sähköposti caritas@caritas.fi. Kotisivu www.caritas.fi.

Tapahtumia

Birgittalaisoblaatit

Birgittalaisoblaatit – luostarisääntökunnan maallikkojen ryhmä, nettisivut www.kolumbus.fi/birgitta.turku/oblaatit. Vs. yhteyshenkilö Markku Vähätalo, vahatalo@iki.fi

Catholic Students' Club

Rosary and Holy Mass or Adoration in Latin with Readings and Homily in English at Saint Henry's Cathedral. Afterwards, a nice get-together in the parish hall. Welcome! See: cschelsinki.wordpress.com.

Fransiskaanimaallikot OFS
Ordo Franciscanus Saecularis
Syksy 2012 - 64. toimintavuosi Suomessa

Ohjelmalliset kokoukset tiistaisin kerran kuukaudessa klo 16-18 Pyhän Marian srk-salissa, Mäntytie 2, 00270 HELSINKI. Kokouksemme ovat avoimia kaikille uskoville. Kokouksen jälkeen on mahdollisuus osallistua iltamessuun klo 18.00.

Tiistai 18.9. aihe: Luontoretki Seurasaareen/ Elias Hämäläinen
Tiistai 16.10. aihe: Franciscus ja rahan maailma/Jarno Tarkoma

Ennakkotietoja:
15.9. Hattulan pyhiinvaellus, pyhän ristin ylentämisen juhla
28.-30.9. Kansainvälinen Taizé-tapahtuma Helsingissä

Gregorius-yhdistys
Societas Sancti Gregorii Magni

Kotisivu gregoriusyhdistys.wordpress.com. Sähköposti summorum@gmail.com. Kotisivu: Puheenjohtaja Diana Kaley. Moderaattori isä Antoine Lévy OP.

Gregoriaaninen messu Pyhän Henrikin katedraalissa su 2.9. klo 12.30.

Jeesuksen pyhän sydämen maallikot (SCJ)

Moderaattori Zenon Strykowski SCJ. Puheenjohtaja Matti Andelin, gsm 040-9668288, E-mail matti.andelin@welho.com.

Helsinki: Yhdyshenkilö Harri Mäkelä, Haahkapolku 3 A 21, 00200 Helsinki, gsm 040-7365470, E-mail harri.v.makela@kolumbus.fi.

Tampere: Yhdyshenkilö Sinikka Meurman, gsm 040-4197077, E-mail sinikka.meurman@gmail.com.

Turku: Yhdyshenkilö Hilkka Bernard, gsm 040-5243676, E-mail hilkka.bernard@hotmail.com

Rakkauden lähetyssisaret

Vironkatu 6 A 12, 00170 Helsinki, puh. 040-9601211.
Adoration on Monday at 17:30.

Teresa ry:n syksyn 2012 ohjelma

Ti 11.9. Syyskauden aloitus "Kuulumisia Ugandasta": Leena Kangas ja Pertti Ylinen kertovat mielenkiin toisesta matkastaan
Ti 2.10. Messu (klo 18.00) Ja vierailu kar meliitta-luostarissa Myllyjärvellä
Ti 6.11. Esitelmäilta, aihe täsmentyy myö hemmin. Messussa muistetaan Teresa ry:n vainajia.
La 1.12. Joulumyyjäisten valmistelu Klo 10.00 – 14.00 Srk-salissa
Su 2.12. Joulutorimyyjäiset Klo 11.15 – 14.00 Srk-salissa
Ti 11.12. Joulujuhla

Kirjallisuuspiiri

kokoontuu jälleen Studium Catholicumissa, Ritarikatu 3b A, 3. kerros klo 18 seuraavina maanantaipäivinä:
10.9. Robertson Davies: Viides rooli
8.10. Eyvind Johnson: Hänen Armonsa aika
5.11. Elias Canetti: Marrakeshin ääniä
3.12. Jorge Amado: Ihmeiden markkinat

Kaikki kirjoista kiinnostuneet, tervetuloa!

Elokuvakerho

kokoontuu Pyhän Henrikin seurakuntasalissa klo 18 seuraavina torstai-iltoina:

13.9. Paavi Johannes Paavali II
11.10. Vittorio de Sica: Napolin ihme
15.11. Alfred Hitchcock: Minä tunnustan
13.12. David Lean: Oliver Twist

The Diocesan Feast will be celebrated in the medieval Saint Lawrence church of Lohja and at the Vivamo course center on Saturday, August 11th.

Program
11.00 Holy Mass in the medieval Saint Lawrence church of Lohja, 12.00 presentation of the new hymnal of the Diocese; introduction to the history of Saint Lawrence church, 13.15 Lunch at Vivamo course center (Vivamontie 2, Lohja): 10 EUR/adults, children free, 15.00 Marian prayer and blessing by the Bishop 15.45. coffee, 16.15. departure
It is necessary that all (ALSO those coming by their own car) register for the Diocesan Feast in their own parishes in order to ensure that enough food is prepared for lunch. The lunch costs 10 EUR /adults.
From Helsinki, the bus leaves from St. Henry's Cathedral at 9.30 (15 EUR), registrations to the parish 09-637853. The bus from St. Mary's church leaves at 9.30 (15 EUR/adults, 10 EUR/children), registrations 09-2411633.

Ajankohtaista

Piispa Sippo:

Uskontotieto ei voi korvata oman uskonnon opetusta

Uskonnon ja elämänkatsomustiedon tuntimäärää vähennetään yhdellä vuosiviikkotunnilla, mikä tarkoittaa 38 tuntia peruskouluaikana. Hallituksen sivistyspoliittinen ministerityöryhmä sopi perusopetuksen tuntijaosta kesäkuun lopussa ja valtioneuvosto teki lopullisen päätöksen uskonnonopetuksen tuntimäärän vähentämisestä 28.6.2012. Uuden asetuksen mukainen opetussuunnitelma otetaan käyttöön 1.8.2016 alkaen. Perusopetuksen tuntijakouudistus herätti erityisen paljon keskustelua juuri uskonnonopetuksen osalta. Fides kysyi Helsingin piispa Teemu Sipon SCJ näkemyksiä paljon keskustelua herättäneestä asiasta.

Kuinka kommentoitte tuntijakouudistuksessa päätettyä uskonnonopetuksen vähentämistä? Mitä seurauksia sillä mielestänne on oppilaiden ja yhteiskunnan kannalta?

Uskonnonopetuksen tuntimäärän vähentäminen heijastaa yhteiskunnan maallistumisprosessia ja vieraantumista kristinuskosta ja uskonnosta ylipäätään. Myös ne arvot, jotka uskonnonopetuksessa ovat etualalla, kuten eettiset valinnat hyvän ja pahan välillä, vastuu muista ja lähimmäisistä välittäminen, epäitsekkyys jne. ovat sittenkin toissijaisia verrattuna ns. koviin arvoihin, kuten kilpailu, suoritus, itsensä toteuttaminen, vain materiaalisten hyvyyksien tavoittelu. Uskon että koulumaailman ilmapiiri tulee kovenemaan, mikä näkyy myöhemmin koko yhteiskunnan elämässä.
Uskonnonopetuksen vähentämisen välitön seuraus lienee kristinuskon, esim. Raamatun, tuntemuksen heikkeneminen. Se merkitsee myös historian tuntemuksen heikkenemistä ja kykyä ymmärtää menneisyyttä ja nykyisyyttäkin, kun yksi kulttuurimme perusta, kristinusko, hämärtyy.

Mitä ajattelette oman uskonnon opetuksen tulevaisuudesta perusopetuksessa? Silloin tällöin vaaditaan oman uskonnon opetuksesta luopumista ja sen korvaamista kaikille yhteisellä, ”neutraalilla” uskontotiedolla. Esimerkiksi professorit Jari Lavonen ja Arto Kallioniemi ovat ehdottaneet siirtymistä kaikille yhteiseen katsomusopetukseen. Yhtenä perusteena he mainitsivat sen, että varsinkin pienryhmäuskontojen (joihin katolinen uskonnonopetuskin Suomessa kuuluu) kohdalla ongelmana on opettajien epäpätevyys. Onko uskonnon tuntimäärän vähentäminen jo askel kohti oman uskonnon opetuksesta luopumista?

Olemme katolisessa kirkossa yksimielisiä siitä, ettei yhteinen uskontotieto kouluaineena voi korvata oman uskonnon opetusta. Lapsen tulee oppia ensin oma äidinkielensä – siis oma uskontonsa – ristiriidattomasti, sen vakaumuksen mukaan, jota lapsen vanhemmat edustavat. Vasta sen jälkeen voidaan tutustua muihinkin.

Yleisen uskonnonopetuksen neutraalius on mielestäni hyvin kyseenalainen. Riippuu suuresti opettajasta, miten kirkot ja uskonnot lopulta esitellään. Pelkään pahoin, että juuri vähemmistökirkot ja -uskonnot saavat epäoikeudenmukaisen kohtelun oppitunneilla.

Jos eri kirkkojen ja uskontojen opettajat poistuvat koulusta, niin myös koulun moniarvoisuus tulee kärsimään, kun kohtaaminen eri uskontokuntien edustajien kanssa häviää koululuokista, käytäviltä ja opettajanhuoneista.

Yhteisen uskonnonopetuksen käynnistyminen kouluissa merkitsisi meille oman uskonnonopetuksen alkamista pelkästään seurakunnissa. Osittain se on ollut koko ajan meidän todellisuuttamme. Kuitenkin olemme jo tottuneet toimimaan myös kouluissa. Opettajien löytäminen ja heidän pätevyysvaatimustensa täyttäminen ovat haasteellisia. Näissä asioissa on kuitenkin edistytty. Jo verrattain hyvästä tilanteesta luopuminen ja uuteen tilanteeseen sopeutuminen olisi vaikeaa. Emme ole yksin tässä kysymyksessä.

Mainittakoon, että katolisessa uskonnonopetuksessa pannaan paljon painoa ekumeniaan ja myönteiseen tietoon muista kirkoista ja uskonnoista.

Nykyisin puhutaan paljon yhteiskunnan, erityisesti lasten ja nuorten, yleisestä pahoinvoinnista. Mitä kasvattajien ja kirkon tulisi mielestänne tehdä lasten ja nuorten auttamiseksi?

Lasten ja nuorten pahoinvointi lienee tosiasia. Se pulpahtaa esiin monin tavoin, mutta erityisesti traagisissa kouluampumisissa. En uskalla lähteä esittämään syitä. Ei kirkolla, kasvattajilla, vanhemmilla ole periaatteessa muuta tehtävää kuin rakastaa lapsia ja nuoria, ottaa heitä vastaan, hyväksyä heidät. Tähän meitä jokaista rakastava Jumala Jeesuksen oman esimerkin mukaan käskee. Toinen asia on, että meidän tulee antaa lapsille ja nuorille hyvä esimerkki. He jäljittelevät sanomisissaan, arvostuksissaan ja teoissaan vanhempia, kirkon ihmisiä, kasvattajia. Meidän tulee olla myös aitoja, vakaumuksellisia ihmisiä. Meidän olisi myös hyvä rukoilla usein lasten ja nuorten puolesta.

Uskonnonopetus auttaa lapsia ja nuoria, enemmän kuin ehkä tulemme ajatelleeksi. Olemme yrittäneet myös usein käynnistää nuorisotyötä seurakuntien piirissä. On todettava, ettei se ole enää niin helppoa kuin ennen. Nuoret elävät diasporassamme kaukana toisistaan. Heillä on omat kaverinsa naapurissa. Nuorille on paljon myös muuta tarjottavaa eri paikkakunnilla, ja joudumme kilpailemaan eri harrastusten ja kerhojen kanssa. Emme kuitenkaan lakkaa yrittämästä.

Mitä terveisiä lähettäisitte opettajille, vanhemmille ja koululaisille uuden kouluvuoden alkaessa?

Iloitkaa Jumalan läheisyydestä ja tehkää yksi hyvä teko päivässä – parasta olisi jos se tapahtuisi huomaamatta!

KATT

Johdantokurssi katoliseen uskoon

Helsingin seurakuntien ja Katolisen tiedotuskeskuksen järjestämä johdantokurssi katoliseen uskoon alkaa maanantaina 3.9. 2012. Johdantokurssin luennot pidetään Pyhän Henrikin katedraalin seurakuntasalissa osoitteessa Pyhän Henrikin aukio 1 (Tehtaankadun ja Puistokadun kulmassa) joka toinen maanantai-ilta klo 18.30 alkaen. Ne koostuvat luennosta, kahvitauosta ja keskustelusta, joka päättyy viimeistään klo 20.30. Jo kurssin alkuvaiheessa luentojen lisäksi on kirkkoon liittymistä aikoville myös tapaamisia seurakunnittain.

Johdantokurssi on tarkoitettu sekä niille, jotka haluavat oppia tuntemaan katolisuutta entistä paremmin, että niille, joiden on tarkoitus liittyä katoliseen kirkkoon. Kaikille avoin kurssi päättyy huhti-toukokuussa. Kurssi on ilmainen eikä sille tarvitse ilmoittautua.

Kurssin materiaalina käytetään pääasiassa Katolisen kirkon katekismusta. Katekismus ja muuta katolista kirjallisuutta on esillä sekä kurssilla että Katolisessa kirjakaupassa. Lisätietoja arkisin puh. 09-6129470, info@catholic.fi.

Johdantokurssin päivämäärät syksyllä 2012 ovat alustavasti 3.9., 17.9., 1.10., 15.10., 29.10., 12.11., 26.11., 10.12. ja keväällä 2013 7.1., 21.1., 4.2., 18.2., 4.3., 18.3., 8.4., 22.4. Muutokset ovat vielä mahdollisia. Tarkempi ohjelma julkaistaan seuraavassa Fides-lehdessä sekä internetsivulla katolinen.net.

Ekumenia

Kansainvälinen helluntailais-katolinen dialogi piti kokouksensa Helsingissä

Paavillisen kristittyjen yhteyden edistämisen neuvoston ja joidenkin perinteisten helluntaikirkkojen kansainvälinen dialogi piti 28.6.-5.7.2012 kokouksensa Helsingissä. Kyseessä oli kansainvälisen helluntailais-katolisen dialogin kuudennen neuvottelukierroksen toinen kokoontuminen. Se käsitteli karismoja eli armolahjoja kirkossa, erityisesti kysymystä armolahjojen erottamisesta.

Kansainvälinen dialogi Vatikaanin ja helluntailaisten välillä alkoi vuonna 1972. Tämän vuoropuhelun päämääränä ei ole rakenteelliseen yhteyteen pyrkiminen, vaan vastavuoroinen kunnioitus ja toisen osapuolen ymmärtäminen paremmin sekä uskoa että kristillistä elämää koskevissa kysymyksissä. Dialogin katolisena puheenjohtajana toimii Raleighin piispa Michael Burbridge (Yhdysvallat) ja helluntailaisena puheenjohtajana pastori David Cole. Helsingin kokouksessa pääesitelmän piti katolisesta näkökulmasta paavillisen Gregoriana-yliopiston professori Ján Dacok SJ ja helluntailaisesta näkökulmasta prof. Veli-Matti Kärkkäinen. Kokouksen isäntänä Helsingissä oli helluntaiseurakunta. Dialogiryhmän jäsenet tapasivat myös paikallisia helluntaiseurakuntien ja katolisen kirkon edustajia. Helsingin katolisen hiippakunnan osalta dialogiryhmän tapasivat yleisvikaari Raimo Goyarrola ja Pyhän Henrikin katedraaliseurakunnan kirkkoherra, monsignore Marino Trevisini.

Piispa Burbridgen mukaan kokouksessa käytiin hedelmällistä keskustelua armolahjojen erottamisen teologiasta katolisesta ja helluntailaisesta näkökulmasta, ja kokousta leimasi yhteisyyden ja vastavuoroisen kunnioituksen henki. Piispa Burbridgen lisäksi katolista kirkkoa edustivat dialogissa sisar Maria Ko FMA (Hongkong), professori Teresa Francesca Rossi (Rooma), isä Marcial Maçaneiro SCJ (Sao Paulo, Brasilia) sekä paavillisen kristittyjen ykseyden edistämisen neuvoston edustaja, kolumbialainen monsignore Juan Usma Gómez.

KATT/kotimaa24

Seurakuntien ja yhdistysten ilmoitukset seuraavaan lehteen on toimitettava viimeistään 30.8.2012 mieluiten sähköpostitse osoitteeseen info@catholic.fi.